

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

28 mei 2008

ONTWERP VAN DECREET

tot wijziging van het Kunstendecreet

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Jo Vermeulen**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Wim Van Dijck;

de heren Carl Decaluwe, Dirk de Kort, Paul Delva, Johan Verstreken;

de dames Margriet Hermans, Laurence Libert, de heer Herman Schueremans;

mevrouw Els Robeyns, de heren Dany Vandenbossche, Jo Vermeulen.

Plaatsvervangers:

de dames Hilde De Lobel, Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Stefaan Sintobin, Frans Wymeersch;

de dames Martine Fournier, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens;

de heren Karlos Callens, Marnic De Meulemeester, Hans Schoofs;

de heren Bart Caron, Chokri Mahassine, André Van Nieuwkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Piet De Bruyn;

de heer Jos Stassen.

*Zie:***1631** (2007-2008)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Verslag over hoorzitting
- Nr. 3: Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting van het ontwerp van decreet door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	4
1. Verdiensten van het Kunstendecreet.....	4
2. Verbeteringspunten voor het Kunstendecreet.....	4
3. Voorgestelde wijzigingen aan het Kunstendecreet	4
3.1. Technische correcties en planlastvermindering.....	5
3.2. Enveloppefinanciering	5
3.3. Aandacht voor de noden van de kunstenaars en vereenvoudiging van hun subsidies	5
3.4. Kwaliteit van de beoordeling en evaluatie	6
3.5. Beslissing voor een periode van drie jaar.....	7
4. Besluit.....	7
II. Algemene Bespreking.....	7
1. Standpunt van de heer Jos Stassen	7
2. Standpunt van de heer Jo Vermeulen	9
3. Standpunt van de heer Piet De Bruyn	10
4. Standpunt van de heer Paul Delva	12
5. Standpunt van de heer Bart Caron.....	13
6. Standpunt van de heer Herman Schueremans.....	14
7. Standpunt van de heer Dany Vandenbossche.....	14
8. Antwoord van minister Bert Anciaux	15
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	17
IV. Eindstemming en wegstemmen van de reflectietermijn	27
Tekst aangenomen door de commissie	28

Dames en Heren,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media besprak op 24 april, 13 en 22 mei 2008 het ontwerp van decreet tot wijziging van het Kunstendecreet.

Op 24 april 2008 werd het ontwerp van decreet toegelicht door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.

Op 13 mei 2008 werd een hoorzitting georganiseerd met vertegenwoordigers van de Sectorraad Kunsten en Erfgoed, de adviescommissie Kunsten, de Verenigde Organisaties Beeldkunst (VOBK), het Overleg Kunstenorganisaties (oKo), en het Vlaams Theater Instituut (VTi).

Op 22 mei werd het ontwerp van decreet in de commissie besproken en gestemd.

I. TOELICHTING VAN HET ONTWERP VAN DECREET DOOR DE HEER BERT ANCIAUX, VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

1. Verdiensten van het Kunstendecreet

De minister herinnert zich dat het Kunstendecreet bij de aanvang van deze legislatuur effectief in voege is getreden. Sindsdien nam de Vlaamse Regering op zijn voorstel reeds driemaal een beslissing over de meerjarige subsidies in het kunstenveld. Daarnaast werden binnen het Kunstendecreet ook honderden beurzen toegekend voor kunstenaars, projecten, internationale initiatieven, kunsteducatieve en sociaalartistieke projecten, publicaties, opnames en compositieopdrachten. Het Kunstendecreet bestrijkt immers een bijzonder brede waaier aan mogelijkheden voor de ondersteuning van een rijk en divers kunstenlandschap.

De eerste twee jaren van uitvoering van het Kunstendecreet waren een interessante praktijktest. Het Kunstendecreet bleek op vele vlakken een verbetering in de noodzakelijke ondersteuning van de kunstensector. Zo konden een aantal sectoren zoals de beeldende kunsten voor de eerste maal rekenen op een meerjarige subsidie. Ook voor sectoren zoals de muziek en de podiumkunsten die reeds decennia binnen decretale kaders gesubsidieerd werden, betekende

het Kunstendecreet een optimalisering van werking en ondersteuning.

Door een flexibele reserveregeling, en door uitgewerkte kwalitatieve en kwantitatieve normen die aangepast zijn aan de diverse werkvormen, kunnen meerjarig gesubsidieerde organisaties hun werking daadwerkelijk uitbouwen in functie van een meerjarig beleidsplan.

Individuele kunstenaars kunnen op maat hun carrière plannen en zelfs momenten inlassen voor noodzakelijke herbronning en herijking van hun artistieke parcours.

2. Verbeteringspunten voor het Kunstendecreet

De ervaring van zowel de kunstensector, als de bevoegde administratie en beoordelingscommissies met betrekking tot de toepassing van het decreet in de praktijk, heeft echter ook snel een aantal punten aan het licht gebracht die voor verbetering vatbaar zijn. Op zich is dit absoluut niet verwonderlijk gezien de omvang en diversiteit aan werkvormen binnen het kunstenveld en de kwantiteit en complexiteit van ondersteuningsmogelijkheden.

Door de constante evoluties en veranderingen in de verschillende kunstensectoren zal een permanente evaluatie en bijsturing van het Kunstendecreet trouwens opportuun en noodzakelijk blijven. Het is immers eigen aan het kunstenveld dat het steeds evolueert en nieuwe wegen verkent. Het beleid zal hier steeds alert op moeten inspelen.

3. Voorgestelde wijzigingen aan het Kunstendecreet

Op dit ogenblik is een uitgebreide wijziging van het Kunstendecreet nog niet aan de orde.

De context, benadering en interpretatie van het Kunstendecreet blijven gelden zoals bepaald in de inleiding bij de memorie van toelichting bij het Kunstendecreet van 2 april 2004.

De wijzigingen die met het wijzigingsdecreet voorliggen situeren zich voornamelijk op drie vlakken. Er zijn de technische correcties of het wegwerken van onduidelijkheden, en de administratieve planlastvermindering. Een tweede aspect is meer aandacht voor de noden van kunstenaars, en het bieden van meer

kansen aan kunstenaars. Ten derde wordt nog méér kwaliteitszorg beoogd binnen de beoordeling en de evaluatie.

3.1. Technische correcties en planlastvermindering

De minister wijst erop dat de technische correcties voornamelijk een vereenvoudiging en verheldering van het decreet tot doel hebben, met onder meer het op elkaar afstemmen van data voor het indienen van aanvragen, het eenvormig maken van de terminologie en het verbeteren van enkele technische fouten.

Daarnaast is er ook veel aandacht besteed aan de vermindering van de administratieve lasten voor de betrokken individuen en organisaties. Zo zullen organisaties die meerjarig gesubsidieerd worden, na de beslissing van de Vlaamse Regering niet langer én een meerjarig aangepast beleidsplan voor de volgende twee of vier jaar én een geactualiseerd beleidsplan voor het eerste werkingsjaar moeten indienen. In de plaats daarvan wordt één actieplan gevraagd, waarin zowel beknopt de meerjarige aanpassingen als de concrete planning voor het eerste jaar worden uiteengezet.

De planlastvermindering zal vooral merkbaar zijn bij de wijziging van het uitvoeringsbesluit. Daarnaast zullen in de toekomst ook formats worden opgelegd voor aanvraagdossiers.

3.2. Enveloppefinanciering

Een andere essentiële verbetering bestaat erin dat resoluut wordt uitgegaan van een enveloppefinanciering voor structureel gesubsidieerde organisaties. Het Kunstendecreet voorziet op dit ogenblik de mogelijkheid om de internationale, kunsteducatieve of sociaal-artistieke werking optioneel – via eigen keuze van de instelling – in de meerjarige enveloppe op te nemen. Daarnaast zijn er verschillende projectmatige subsidies, zoals deze voor internationale initiatieven, creatieopdrachten en opnames waarop meerjarig gesubsidieerde organisaties nog een beroep kunnen doen.

De realiteit leert echter dat meer dan 95 percent van de middelen binnen het Kunstendecreet, toegekend worden aan de meerjarige werkingen. Daarnaast wordt vastgesteld dat organisaties die reeds een ruime meerjarige subsidie ontvangen, ook nog ruimschoots

gebruik wensen te maken van projectmatige subsidiemogelijkheden. Hierdoor komt het noodzakelijke budget voor nieuwe projecten en jonge kunstenaars die nog niet kunnen rekenen op meerjarige ondersteuning, zwaar onder druk te staan.

De minister is dan ook van mening dat organisaties die voor meerdere jaren zicht hebben op overheids-subsidies, over de nodige professionaliteit moeten beschikken om de financiële haalbaarheid van hun ambities in te schatten. Hij begrijpt dat het voor een kunstenaar vrijwel onmogelijk is om jaren op voorhand elke productie te budgetteren, maar anderzijds vindt hij het wel cruciaal dat men bij voorbaat en op termijn de noden van de komende jaren kan inschatten. Een organisatie moet in haar subsidievraag rekening kunnen houden met onverwachte en uitzonderlijke opportuniteiten en hiervoor middelen kunnen reserveren. Het Kunstendecreet voorziet daartoe een flexibele reserveregeling.

Maar ook hier mag men niet te strak redeneren. Er zijn immers structuren die weliswaar over meerjarige subsidies beschikken, maar met relatief bescheiden bedragen werken. Men kan daarbij echt wel van een kritische benedengrens spreken.

Daarom heeft de minister in het voorliggende ontwerp van decreet laten voorzien dat er een bedrag kan worden bepaald waarboven men niet langer in aanmerking kan komen voor bijkomende projectsubsidieeringen vanuit het Kunstendecreet. Het zal met andere woorden voor organisaties met een beperkt jaarlijks subsidiebedrag, wél mogelijk blijven om bijkomend specifieke projectsubsidies aan te vragen. Naargelang de evoluties in het veld kan het grensbedrag door de Vlaamse Regering in de toekomst worden aangepast. Het zorgt er enerzijds voor dat de grotere organisaties er zich van bewust moeten zijn dat ze hun werking moeten ontwikkelen met een gesloten enveloppe, en anderzijds dat kleinere organisaties nog kansen krijgen om bijkomende middelen aan te vragen voor onvoorziene projecten.

3.3. Aandacht voor de noden van de kunstenaars en vereenvoudiging van hun subsidies

Volgens de minister is het totale beurzensysteem voor individuele kunstenaars nog teveel éénzijdig geïnspireerd op het oude reglement voor de beeldende kunsten. Hierdoor werden deze beurzen weinig aangewend door kunstenaars uit de muziek- en de podi-

umkunstensector. Bovendien bleken de overlappende begrippen ‘projectsubsidie’, ‘projectbeurs’ en ‘ontwikkelingsgerichte beurs’ vaak voor verwarring te zorgen. Een verduidelijking drong zich dan ook op.

De ontwikkelingsgerichte beurzen, waarbij de kunstenaars zonder resultaatsverplichting ondersteund worden, blijven behouden. Projectbeurzen worden gewoonweg ‘projectsubsidies aan kunstenaars’ en de bepaling dat kunstenaars uit de podium- en muzieksector enkel in aanmerking komen voor beurzen in het kader van reflectie wordt geschrapt. Concreet betekent dit dat voornamelijk jonge kunstenaars die individueel of collectief werken, in de toekomst niet langer verplicht zijn om een rechtspersoon op te richten om zo subsidies te kunnen aanvragen voor de realisatie van een project. Het aanpassen van deze subsidiemogelijkheid moet dus ook worden gezien als een nieuwe vorm van instap in het subsidiesysteem voor jonge kunstenaars.

De minister is er zich van bewust dat het realiseren van een project buiten een vzw-structuur risico’s met zich kan meebrengen wat betreft persoonlijke aansprakelijkheid. Zijn betrachting is dan ook niet om in de toekomst alle projectsubsidies aan organisaties te vervangen door projectsubsidies aan kunstenaars. Hij ziet in het verstrekken van projectsubsidies aan kunstenaars eerder een opportuniteit voor kunstenaars om op eigen krachten middelen te verkrijgen van de overheid, waarmee ze dan naar een meerjarig gesubsidieerde organisatie kunnen stappen die hen kan begeleiden bij de artistieke en zakelijke uitwerking van hun project. Jonge kunstenaars kunnen zich daardoor flexibel en vrij een weg zoeken in het kunstlandschap, waar wisselende samenwerkingsverbanden meer en meer de norm worden.

Anderzijds onderkent de minister het belang om kunstenaars attent te maken op de individuele financiële verantwoordelijkheid die ze op dat moment dragen, maar hij is evenzeer van mening dat kunstenaars hierdoor ook geresponsabiliseerd zullen worden. In de handleiding die bij het gewijzigde Kunstendecreet zal gecommuniceerd worden, zal daarenboven de nodige aandacht worden besteed aan de sensibilisering rond de opbouw van sociale rechten en pensioenvorming.

De minister heeft reeds meermaals benadrukt dat van de grote cultuurhuizen en belangrijkste veldspelers wordt verwacht dat ze hun verantwoordelijkheid opnemen ten aanzien van de individuele kunstenaars. Naast het bijsturen van de subsidiesystemen voor de individuele kunstenaars, is het dus even noodzakelijk

dat bij de volgende structurele subsidieronde nauwlettend de inspanningen van deze organisaties voor de individuele kunstenaars worden geëvalueerd. Dit moet gebeuren op basis van de feitelijke gegevens aangeleverd in de zakelijke adviezen van de administratie, al is de minister er zich van bewust dat het niet evident is om de wijze waarop een kunstenaar ondersteund wordt, te vatten in louter cijfers of percentages.

De kunstensector is immers bijzonder divers en heterogeen wat ook zijn rijkdom bepaalt. Een concertorganisatie steunt kunstenaars via andere kanalen dan een theatergezelschap of zelfs een kunstencentrum. En alternatieve managementbureaus hebben een andere relatie met hun kunstenaars dan dansgezelschappen of centra voor beeldende kunsten. Binnen dergelijk divers landschap kan onmogelijk één enkele norm worden gehanteerd. Integendeel, de realiteit leert dat dit zelfs al zeer moeilijk is binnen één specifieke discipline of deelsector.

In zijn aandacht voor de kunstenaar wenst de minister zich echter niet te beperken tot een minimumbesteding aan artistieke tewerkstelling. Naast rechtstreekse ondersteuning in de vorm van een loon of een vergoeding voor prestaties, moeten individuele kunstenaars ook voor logistieke ondersteuning en begeleiding terecht kunnen bij de grote organisaties en instellingen die beschikken over een eigen infrastructuur en een administratief apparaat. Anderzijds moeten kleinere gezelschappen of collectieven ook samenwerkingsverbanden kunnen opzetten om de overheadkosten te beperken.

De minister wil al deze parameters in kaart brengen. De manier waarop organisaties inspanningen leveren voor de kunstenaars, moet dan ook, naast kwantitatieve normen, deel uitmaken van de kwalitatieve beoordeling van een organisatie en dit zowel bij de aanvraag als bij de evaluatie van de gesubsidieerde werking.

3.4. Kwaliteit van de beoordeling en evaluatie

Op dit ogenblik wordt de laatste hand gelegd aan een format voor het aanvraagdossier voor structurele subsidies, die de minister vanaf volgende subsidieronde wenst op te leggen.

Het doel van deze format is meervoudig. Enerzijds vermindert deze aanpak de dossierlast voor de aanvragers, die veel duidelijker zullen weten welke infor-

matie precies van hen wordt verwacht. Anderzijds krijgt de overheid meer gerichte informatie over de plannen van de aanvrager, en worden dossiers onderling beter vergelijkbaar. Dit modelformulier zal er ook voor zorgen dat beoordelingscommissies hun werk sneller en preciezer kunnen verrichten.

In deze format zal expliciet gevraagd worden naar de manier waarop organisaties kunstenaars ondersteunen. Het betreft dus niet alleen hoe kunstenaars financieel worden verloned, maar ook de manier waarop ze worden begeleid en logistieke ondersteuning krijgen. Organisaties kunnen via deze weg duidelijk aangeven welke inspanningen zij op dit vlak zullen leveren, en de beoordelingscommissies zullen dit expliciet als kwaliteitscriterium kunnen meenemen in hun beoordeling en advisering. Het spreekt voor zich dat de administratie bij de evaluatie efficiënter kan nagaan in hoeverre deze inspanningen daadwerkelijk werden gerealiseerd.

Los van dit instrument wil de minister dat alle meerjarig gesubsidieerde organisaties vanaf 2010 permanent inspanningen leveren om te rapporteren over de manier waarop zij met de hun toegekende middelen aandacht besteden aan de ondersteuning van de kunstenaars.

De minister is dan ook ten zeerste geïnteresseerd in het recent gelanceerde instrument Kwarts.be, een gezamenlijk initiatief van de kunstensteunpunten en belangenbehartigers. Deze digitale databank heeft tot doel om jaarlijks cijfergegevens uit het kunstenveld te verzamelen. Die zullen hopelijk vergelijkend onderzoek toelaten. De minister heeft zijn administratie gevraagd na te gaan in welke mate dit systeem kan worden opgenomen als een onderdeel van de jaarlijkse rapportage aan de overheid. Het lijkt een unieke kans om een benchmarksysteem uit te bouwen, waar zowel de sector als de overheid pleitbezorgers voor zijn.

3.5. Beslissing voor een periode van drie jaar

Tot slot gaat de minister nog even in op de discussie die is ontstaan rond het feit dat de Vlaamse Regering in het voorjaar van 2009 inzake de meerjarige dossiers zal beslissen voor een subsidieperiode van drie jaar, namelijk de periode van 1 januari 2010 tot 31 december 2012.

Vanuit de bezorgdheid voor de continuïteit van deze dynamische sectoren, werd er altijd van uitgegaan

dat een beslissing in het voorjaar van 2009 absoluut wenselijk is, en appelleert aan de vraag en de noden van het veld.

Anderzijds heeft de minister begrip voor de politieke realiteit die voldoende slagkracht en ademruimte vraagt om binnen de volgende legislatuur eventuele nieuwe accenten en verschuivingen mogelijk te maken.

De Vlaamse Regering onderschreef dan ook binnen dit ontwerp van decreet de uitzonderingspassus waarbij in jaren waarin parlementaire verkiezingen plaatsvinden, de Vlaamse Regering uitzonderlijk de twee- en vierjarige aanvragen toekent voor drie jaren. Dit lijkt een te verdedigen praxis die zich trouwens deze eeuw slechts een aantal keren zal voordoen.

4. Besluit

De minister meent te mogen stellen dat de voorgedragen wijzigingen het Kunstendecreet optimaliseren en het meer efficiënt en transparant maakt in zijn toepassing. Dit geeft meteen aan de meest kwetsbare sectoren een wettelijke basis en bescherming. Hij hoopt dan ook dat de kunsten en de kunstenaars met dit gewijzigde Kunstendecreet nog doelmatiger hun artistieke ambities kunnen ontplooiën en realiseren. Want dit blijft vanzelfsprekend het uiteindelijke doel.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Standpunt van de heer Jos Stassen

De heer *Jos Stassen* gaat ervan uit dat elk structuurdecreet, dus ook het Kunstendecreet, onvermijdelijk een aantal fouten bevat. Het is goed dat zij er dan zo snel mogelijk worden uitgehaald. Verder is het ook goed dat een structuurdecreet tijdig geëvalueerd wordt en dat daaruit conclusies worden getrokken met het oog op eventuele aanpassingen in overleg met administratie en sector.

Vaak is het zo dat in de decreten die kleine technische aanpassingen regelen, ook meer fundamentele zaken worden gestopt. Dat is ook hier het geval. Hiervoor is het echter te vroeg. Want het Kunstendecreet is nauwelijks vier jaar oud. De hoorzitting van 13 mei 2008 toonde bovendien aan dat er onvoldoende overlegd

is met de sector over deze snelle structurele aanpassing.

Een ander bezwaar is de afschaffing van de koppelsubsidies. Dit is eigenlijk een politiek van voldongen feiten. De discussie erover binnen het kerntakendebat werd nooit afgerond en uiteindelijk werden de beslissingen genomen door de grote steden. Eerst heeft Gent en vervolgens Antwerpen eenzijdig een aantal contracten opgezegd. In het voorliggende ontwerp van decreet krijgen ze gelijk en worden de koppelsubsidies zonder meer decretaal afgeschaft. Daarmee is het probleem van de financiële onzekerheid van de betrokken organisaties echter niet opgelost.

De heer Stassen wijst ook op de contractbreuk in verband met de erkenningsperiodes. Het Kunstendecreet wilde de erkenning van organisaties voor vier jaar, op basis van een beleidsplan, continueren, en deze erkenning tevens aanvullen met een erkenning voor twee jaar en voor projecten. Dat nieuwe systeem is slechts één keer toegepast en wordt nu al – zonder enige inhoudelijke argumentatie – veranderd door de Vlaamse Regering. De reden is louter politiek: volgend jaar krijgen parlement en regering een nieuwe samenstelling. Het zou beter zijn geweest om het bestaande decreet gewoon te blijven toepassen.

Minister *Bert Anciaux* merkt op dat hij dan toch zou moeten kiezen, want in het decreet staat ook een tweede mogelijkheid: uitstel voor één jaar, waardoor men automatisch voor de erkenning van twee jaar in een periode van drie jaar terechtkomt. Er is wel degelijk een aanleiding voor de wijziging: het bestaande decreet houdt geen rekening met de duur van de legislatuur. Hij wil dat verhelpen, omdat hij moeilijkheden verwacht als hij nu beslissingen zou nemen die de volgende – nog niet samengestelde – regering moet uitvoeren.

De heer *Jos Stassen* blijft erbij dat die redenering niets met het cultuurbeleid maar alles met politiek te maken heeft. Er zijn nog wel meer beleidsdomeinen waarin gewerkt wordt met periodes van twee of vier jaar, terwijl de Grondwet voor de regionale parlementen vijf jaar heeft vastgelegd. De periodes van vier en vijf jaar vallen maar eens om de twintig jaar samen.

De heer *Bart Caron* wijst op de berekeningstabel die mevrouw Fran Devos van het VOBK tijdens de hoorzitting bezorgde. Door een technische fout in de tekst van het voorliggende ontwerp van decreet zullen op een bepaald ogenblik de twee- en vierjarige periodes

niet langer synchroon lopen. Hij kondigt een amendement aan waarin dat probleem alvast wordt opgevangen.

De heer *Jos Stassen* meent dat elke structurele toepassing van het uitdelen van middelen problemen geeft met een vijfjarige legislatuur, want hoe dan ook zullen beslissingen worden genomen die gevolgen hebben voor de volgende minister van Cultuur. Dat is niet alleen zo als beslissingsjaar en verkiezingsjaar samenvallen, maar ook als er bijvoorbeeld het jaar voorafgaand aan de verkiezingen moet worden beslist. Als men de redenering van de minister volgt, kan men voortaan alleen nog werken met periodes van vijf jaar, die samenvallen met regeerperiodes. Het is trouwens normaal dat elke regering beslissingen neemt die doorlopen tot na de legislatuur. Ook het parlement neemt aan het einde van de zittingsperiode trouwens vaak beslissingen met belangrijke consequenties voor de volgende jaren. Bovendien is er het principe van de annuïteit van de begroting. Het parlement kan altijd anders beslissen over een begrotingsontwerp. Maar het voorliggende ontwerp van decreet houdt hiermee geen rekening, en evenmin met de continuïteit van het beleid. Als men op die manier voortdoet, gaat men eindigen zoals het federale niveau: met niets behalve tijdverlies. De echte motivering van dit ontwerp van decreet is volgens de heer Stassen een politieke motivering: het ontbreken van consensus binnen de Vlaamse Regering.

De heer *Jos Stassen* stelt dat men voorafnames op een toekomstig beleid weigert, die men elders dan weer wel aanvaardt. Het is de eerste keer dat dit soort voorzichtigheid decretaal geregeld wordt. Hij wijst erop dat het Vlaams Parlement, in tegenstelling tot het federale niveau, zijn volle bevoegdheid behoudt gedurende vijf jaar en nooit beperkt is tot lopende zaken.

Minister *Bert Anciaux* verzet zich tegen deze interpretatie. Als men het bestaande decreet gewoon volgt, moet hij een voorstel doen voor eind juni 2009. Maar dan is dit parlement al ontbonden en het nieuwe nog niet samengekomen. Democratisch is dat het slechtste moment voor dergelijke omvangrijke beslissingen.

De heer *Jos Stassen* repliceert dat het parlement veertien dagen na de verkiezingen van 14 juni 2009 kan samenkomen. In afwachting van de nieuwe regering zal de huidige regering nog in functie zijn. Zij kan dus beslissingen nemen waarover het nieuwe parlement kan oordelen. Hij voegt eraan toe dat verkiezingen op de tweede zondag van juni vallen en dat 14

juni meteen de laatste mogelijke dag is. In andere verkiezingsjaren is er dus nog meer tijd. Hij suggereert dat men er in geval van twijfel beter zou aan doen om de datum van 29 juni te wijzigen in 10 juli. Dan is er zeker geen probleem.

De heer *Jo Vermeulen* merkt op dat in dat geval de nieuwe minister van Cultuur zich zou moeten verantwoorden voor het beleid van de vorige.

De heer *Jos Stassen* herhaalt zijn argument dat dit altijd gebeurt. Men kan daar tientallen voorbeelden van geven. De redenering van de minister heeft tot gevolg dat men een jaar voor de verkiezingen in feite alles stillegt, want beslissingen zullen vanaf dan pas hun volle uitvoering krijgen na de verkiezingen. De kans dat de volgende regering een diametraal tegenovergesteld beleid wil voeren, is trouwens niet geweldig groot. Het ontwerp van decreet is gebaseerd op een louter politieke, en geen inhoudelijke consensus.

De heer *Dany Vandebossche* repliceert dat het normaal is dat een parlement aan politiek doet. Minister *Bert Anciaux* vult aan dat ook de culturele wereld leeft in een werkelijkheid waarin politiek bestaat.

De heer *Jos Stassen* herinnert eraan dat bij de bespreking van het decreet van april 2004 al opgemerkt werd dat een en ander zou samenvallen in 2009. Maar dat was geen probleem, men zou dat probleem wel oplossen als het zich voordeed. Voor de zakelijke en artistieke leiders van grote huizen is dat echter een probleem. Nochtans heeft een meerderheid de bestaande regeling wel degelijk goedgekeurd in 2004 en nu gebruikt men een politiek argument om deze regeling aan te passen. De sector noemt dit eenzijdige contractbreuk.

De heer *Stassen* wijst op de amendementen die hij heeft voorbereid. Hij vraagt daarin om geen structurele aanpassingen te doen vooraleer overleg is gepleegd. Een tweede reeks gaat over de koppelsubsidies en een derde betoogt dat de argumentatie louter politiek is en vraagt daarom om de eenmalige driejarige regeling niet toe te passen.

Minister *Bert Anciaux* erkent dat de zakelijke en artistieke verantwoordelijken van organisaties die voor vier jaar erkend zijn, geconfronteerd worden met de inkorting van hun beleidsperiode met één jaar. Maar zij vormen slechts een derde van al wie structureel erkend is. Twee derde wordt geconfronteerd met een jaar erkenning extra, wat het bezwaar relativeert.

De heer *Jos Stassen* vindt dat een dom argument. De decreetgever had goede redenen toen hij destijds koos om ook te werken met tweejarige subsidiëring.

Minister *Bert Anciaux* erkent dat het systeem van twee jaar en vier jaar het ideale is. Maar om de zoveel jaar zit men met een heel uitzonderlijke situatie die een oplossing behoeft. De verlenging met één jaar speelt in dubbel zoveel gevallen in het voordeel van de organisaties.

De heer *Jos Stassen* betwist niet dat sommige organisaties tevreden zullen zijn, maar de beleidskeuzes die vorm kregen in het Kunstendecreet waren anders. Het lid vermoedt dat de politieke bezorgdheid, waarover binnen de meerderheid een consensus bestaat, vooral de meer bekende organisaties betreft, die voor vier jaar erkend zijn. Hij zou graag de argumenten vernemen buiten het toevallige samenvallen van beslissingsjaar en de verkiezingen.

2. Standpunt van de heer Jo Vermeulen

De heer *Jo Vermeulen* stelt dat een wijzigingsdecreet nooit een schoonheidsprijs kan winnen, in tegenstelling tot het Kunstendecreet zelf, dat telkens in zijn waarde wordt erkend. Maar bijstellingen zijn nu eenmaal nodig. Het lid heeft zich afgevraagd welke ‘prijs’ het wijzigingsdecreet dan wél zou kunnen krijgen. Hij kwam tot de vaststelling dat het alvast niet de Prijs van de Vakjury kreeg, dat bleek tijdens de hoorzitting. Er is wel lof voor aspecten die zijn bijgewerkt en die belangrijk zijn voor het goed functioneren van het Kunstendecreet zelf. Er werd tevens aandacht gevraagd voor de inbreng van vakmensen, zoals de rol van de administratie bij advisering van kandidaten voor beoordelingscommissies. Die procedure is om legistische redenen uit het decreet gehaald, maar blijft in de uitvoering belangrijk. Vanuit de administratie moet het mogelijk blijven om voorstellen voor te leggen.

De heer *Stassen* heeft verwezen naar een aantal discussies op de hoorzitting, zoals het systeem van drie jaar. De commotie daaromtrent is begrijpelijk vanuit de filosofie van het Kunstendecreet. Ook de opmerkingen over koppelsubsidies en vooral het feit dat de huidige veranderingen te snel gebeuren zijn items die men kan begrijpen. Er was vraag naar een reflectieperiode na de invoering en toepassing van het Kunstendecreet. Die reflectietijd is nodig en wenselijk.

De heer Vermeulen maakt de bedenking dat het oordeel van een vakjury tegenwoordig dikwijls wordt bijgesteld door een vorm van televoting, en binnen het kader van de kunsten moeten we ons realiseren dat er in het veld heel wat verschillende opinies leven naargelang de eigen invalshoek van elke speler op zich, en dan met name over het systeem van de erkenningen voor drie jaar. Sommigen ervaren dit als een positief gegeven omdat de steun langer duurt. Voor anderen zal de continuïteit van middelen hun werking garanderen, en verkiest men dit boven een verlenging van de huidige situatie met één jaar, waarna men zich in een nieuwe fase zou bevinden met een nieuwe context. Er is soms ook opluchting dat die drie jaar eenmalig is, en dat twee en vier jaar de regel blijft. Er zijn dus diverse appreciaties van de regeling die voorligt. De discussie over het principe blijft echter overeind.

En zo verdient het voorliggende wijzigingsdecreet in elk geval de Prijs van de Vlaamse Regering, want zij heeft de regeling in gezamenlijk overleg getroffen. Ze biedt enerzijds zekerheid inzake middelen voor een aantal jaren, maar anderzijds is er nog beleidsruimte voor de volgende minister van Cultuur, zodat die nog enige accenten voor de toekomst zou kunnen leggen. Dit is eertijds ook onze keuze geweest, zo zegt het lid, de minister kan volgens het Kunstendecreet expliciet via beleidsbrieven of beleidsnota's een kader scheppen of opdrachten geven aan de beoordelingscommissies. Ze zijn autonoom in hun advisering, maar opereren binnen een decretaal en beleidsmatig kader. Het Kunstendecreet is in die zin bijzonder en niet altijd vergelijkbaar met decreten uit andere sectoren, omdat er nog een beoordelingsfase aan te pas komt, en het beleid daarin een aantal accenten kan leggen die wegen in de beslissing aan wie voor hoeveel steun wordt verstrekt. Dit gaat verder dan de uitvoering van het decreet, het behelst ook het inkleuren van dat decreet.

De heer Vermeulen zet de mogelijke opties betreffende de termijnen op een rijtje: geen keuze maken en dus niet beslissen, wat impliceert dat er een jaar verlengd wordt. Of alles gewoon laten doorlopen op het ritme van twee en vier jaar, ofwel beslissen dat, net voor verkiezingen, het systeem van drie jaar wordt toegepast. Alles is een politieke keuze en heeft zijn weerslag op de ondersteuning van de sector. De gemaakte keuze voor een subsidieperiode van drie jaar lijkt hem echter volledig verantwoord. Zoals men elders naar de 'best beschikbare technologie' zoekt, lijkt dit hem het best beschikbare decreet.

Vervolgens vraagt de heer Vermeulen zich af of het voorliggende decreet de Prijs van de steden Brussel, Antwerpen of Gent zou krijgen, en komt zo bij de koppelsubsidies. Ook daarover zijn er verschillende meningen. Het feit dat over de toepassing hiervan geen duidelijkheid en zekerheid was, hing als een zwaard van Damocles boven een aantal huizen. Het vormde vaak onderwerp van discussie met steden of provincies zonder dat de Vlaamse Regering een stok achter de deur had. Steden of provincies konden niet worden gedwongen en toonden zich niet altijd bereid om de koppelsubsidies op te volgen. De slachtoffers waren de betrokken instellingen. Het is dan niet echt slecht dat deze onzekere regeling uit het decreet is gelicht. Dat veronderstelt wel dat er vanaf nu duidelijke afspraken worden gemaakt tussen de regering en de steden in kwestie over de taakverdeling, bijvoorbeeld betreffende werkingssubsidies en infrastructuur. Dat brengt het kerntakendebat in de praktijk.

Sinds kort kennen we ook de jury van de Canvascollectie, en die focust op de individuele kunstenaar. Belangrijk daarin vindt de heer Vermeulen dat de ene kunstenaar de andere niet is en dat bijvoorbeeld een beeldend kunstenaar heel anders functioneert dan een podiumkunstenaar. De heer Thielemans waarschuwde in dat verband voor het watervalsysteem dat, bij de podiumkunsten, van structurele subsidies over projectsubsidies naar individuele ondersteuning zou kunnen evolueren. De praktijk zal moeten uitwijzen dat met de uitvoering van het decreet op dit vlak zeer oordeelkundig wordt omgesprongen, een beetje à la tête du client.

De heer Vermeulen besluit dat het vooral belangrijk is dat dit wijzigingsdecreet de Publieksprijs krijgt, en dat de genietters van kunst applaudiseren. De voorgestelde wijzigingen bieden de garantie op continuïteit in de kunstcreatie met aandacht voor de kunstenaar en de gezelschappen, en voor de participatie door het publiek. De culturele voetafdruk die de huidige minister van Cultuur in het kunstenlandschap zal nalaten, klinkt nog een aantal jaren door. Het is een goede en waardevolle voetafdruk en daarom verdient het wijzigingsdecreet alle steun.

3. Standpunt van de heer Piet De Bruyn

De heer *Piet De Bruyn* benadrukt dat het ontwerp van decreet vooral een aantal problemen wil oplossen met betrekking tot uitvoering en toepassing van het

nog relatief nieuwe Kunstendecreet. Hij is het ermeest dat het nog te vroeg is voor een grondige evaluatie daarvan, omdat op de langere termijn de effecten nog niet voldoende uitgekristalliseerd zijn. Daaruit leidt hij af dat de eerste grondige evaluatie een werk voor de volgende minister van Cultuur zal zijn. Hij somt een aantal verbeteringen op die het ontwerp van decreet aanbrengt, zoals de vermindering van de planlast door onder meer de afschaffing van de verplichting om een geactualiseerd beleidsplan in te dienen en de aanpassing van de indiendata voor muziekprojecten.

Natuurlijk zijn er ook de meer controversiële wijzigingen. Het is positief dat er meer aandacht gaat naar de kunstenaars, maar het zal geen sinecure zijn om het begrip 'kunstenaar' in overleg met de sector af te bakenen. Het belang van de omkaderende werking voor het beleid mag niet uit het oog worden verloren, doordat de focus ligt op kunstenaars en de doelstelling om overtollige overhead te vermijden. In dat verband refereert de heer De Bruyn aan recente incidenten die het belang van goede cultuurmanagers voor de werking van de cultuurorganisaties hebben aangetoond.

De heer De Bruyn staat ook stil bij de optie om meerjarig gesubsidieerde organisaties uit te sluiten van andere projectmatige of punctuele subsidies zodra hun enveloppesubsidie een zeker subsidieniveau – er is sprake van 300.000 euro – overschrijdt. Het is terecht dat men de bedoelde subsidies vooral wil aanwenden om nieuwe en zich nog ontwikkelende organisaties groeikansen te geven. De voorgestelde oplossing getuigt van duidelijkheid en biedt zekerheid, omdat de organisaties voor aanvang van de nieuwe subsidieperiode weten waar ze aan toe zijn. De kleinere, prille organisaties worden beschermd. De praktijk zal moeten uitwijzen of grotere organisaties daardoor onverwachte kansen zullen verspelen of minder zullen investeren in creativiteit. Er is in elk geval nood aan nauwgezette opvolging en aanpassing, indien nodig. De heer De Bruyn vraagt daarom een duidelijk overzicht en cijfermatige gegevens, indien beschikbaar, van de bestaande situatie. Zo wil hij graag weten of er veel grotere huizen zijn met een subsidie die de vooropgestelde grens overschrijden, en die daarnaast ook projectmatige of punctuele subsidies ontvangen.

Twee punten zijn het meest betwistbaar, stelt de heer De Bruyn. Het gaat dan in eerste instantie over de

beslissing om de spreekwoordelijke stok achter de deur uit handen te geven, door paragraaf 2 van artikel 10 van het Kunstendecreet te schrappen. De stok was dan wel – zoals de memorie van toelichting stelt – maar symbolisch ten overstaan van provincies en gemeenten die als oprichters of medeoprichters van bepaalde theaters hun verantwoordelijkheid niet opnemen en weigeren een overeenkomst te sluiten met hun eigen theater, inclusief een subsidieregeling, maar hij toont begrip voor de vrees die in dit verband in de sector de kop opsteekt. Men vreest dat ook andere besturen de engagementen ten aanzien van eigen theaters zullen inkrimpen. De heer De Bruyn vraagt of de minister die vrees kan wegnemen en wil graag weten welke besturen hun verantwoordelijkheid dan niet hebben opgenomen.

In de tweede plaats is er ook de beslissing om in verkiezingsjaren, te beginnen met 2009, enkel nog subsidies toe te kennen in de vorm van driejarige financieringsbudgetten. De heer De Bruyn onderstreept dat ook zijn fractie niet enthousiast is over de gevonden consensus, maar dat er wel begrip voor is. Hij wijst erop dat het voor de organisaties echter wel erg kort dag is, omdat er nog uitvoeringsbepalingen moeten komen terwijl het probleem toch voorspelbaar was.

De heer De Bruyn refereert ook aan de stelling van de sector tijdens de hoorzitting, dat de bestuurslogica blijkbaar primeert boven de sectorlogica. Hij poneert de stelling dat eigenlijk alleen de democratische logica ter zake wankelt: een minister is de facto democratisch gemandateerd voor de eigen bestuursperiode. Beslissingen die deze periode overschrijden, hoe relevant en noodzakelijk ook, wringen met het democratische mandaat. Vanuit die wetenschap kan de spreker zich verzoenen met het compromis dat sectorlogica met democratische logica probeert te verenigen. Zijn fractie voelt echter veel voor de idee die de heer Thielemans heeft gelanceerd om de subsidieperiode maximaal te laten samenvallen met de bestuursperiode. Het lid erkent wel dat de overgang naar de nieuwe subsidietermijnen daarmee niet van de baan is.

De N-VA-fractie zal het ontwerp van decreet steunen, maar dringt erop aan dat snel verder gewerkt wordt aan de implementatie. Bovendien is een optimale communicatie onontbeerlijk ten overstaan van de sector over wat wordt beslist.

4. Standpunt van de heer Paul Delva

De heer *Paul Delva* merkt op dat zijn fractie niet echt vragende partij was en is voor het wijzigingsdecreet. Hij voegt er meteen aan toe dat hij het decreet wel zal steunen omdat het toch een aantal zinvolle verbeteringen aan het Kunstendecreet aanbrengt. Hij betreurt echter dat het wijzigingsdecreet vrij laat aan het parlement werd voorgelegd, aangezien de nieuwe beleidsplannen op vrij korte termijn moeten worden ingediend. Dat bedreigt de rechtszekerheid voor de kunstorganisaties.

Met een aantal correcties is de spreker zeer tevreden, zoals de verminderde planlast en de technische correcties. Ook de verhoging van de kwaliteitszorg bij de beoordeling en evaluatie draagt zijn goedkeuring weg, net zoals de verbetering van de situatie van de individuele kunstenaar middels een uitbreiding van het aantal ondersteuningsvormen en subsidiemogelijkheden. De heer Delva onderstreept in dat verband wel dat de financiële middelen dan wel moeten volgen. Hij is tevens tevreden over het feit dat een aantal amendementen van de meerderheid ervoor zullen zorgen dat deels wordt tegemoetgekomen aan de bekommernissen van de sector. Uit de hoorzitting heeft hij onthouden dat de sector het wijzigingsdecreet sowieso ‘too little too late’ vindt. Er leeft hoop op een grondige evaluatie en overleg bij een volgende wijziging van het decreet. De CD&V-fractie begrijpt echter dat dit vooralsnog onmogelijk was voor de minister en dat dit pas kan na enkele subsidierondes en nadat de effecten van het decreet beter in kaart zijn gebracht.

De heer Delva kaart het meest heikele punt van de discussie aan: de subsidietermijnen van twee en vier jaar die eenmalig worden omgezet in driejarige erkenningen. Hij herinnert eraan dat de CD&V-fractie dit probleem reeds heeft voorspeld en aangekaart bij de initiële goedkeuring van het Kunstendecreet in 2004. Toen al is ervoor gepleit om de subsidieperiode op vijf jaar te brengen. De tweejarige periode zou vervangen kunnen worden door een jaarlijkse goedkeuring die automatisch wordt verlengd voor een jaar, zonder nieuw beleidsplan in te dienen voor twee jaar. De korte subsidieperiode is immers bedoeld als in- of uitstapperiode en dan lijkt een nauwgezette monitoring niet overbodig. De heer Delva wijst er echter op dat er over zo'n voorstel zeker geen unanimititeit bestond in de sector, hoewel de heer Thielemans het wel interessant vond. Het systeem van drie jaar krijgt geen schoonheidsprijs, maar er is begrip voor

de situatie die is ontstaan en voor het probleem van het democratische gehalte en de duur van subsidieperiodes.

Over de wijzigingen aan de koppelsubsidies is de heer Delva niet echt enthousiast. Er wordt bij de minister op aangedrongen om daarover een fundamenteel kerntakendebat te voeren en duidelijke afspraken te maken met de lokale besturen die een structureel gesubsidieerde kunstorganisatie tot hun grondgebied rekenen. Goede afspraken maken goede vrienden en dit biedt rechtszekerheid voor de kunstorganisaties.

Het debat is voor de heer Delva in elk geval nog niet gesloten. Hij sluit zich aan bij de vraag naar een meer grondige evaluatie van het Kunstendecreet, om dan in overleg met de sector tot een meer algemene herziening van het decreet te komen. Daarbij zal uitdrukkelijk aandacht moeten worden besteed aan een zestal knelpunten die de sector heeft aangebracht tijdens de hoorzitting. Zo is er de finaliteit van de tweejarige subsidies, in het bijzonder in de zin van in- of uitstap, en de vraag om een flexibele subsidiëring van internationale projecten – meer algemeen de link met het internationale cultuurbeleid. Voorts moet de projectenpot voldoende groot zijn om een geleidelijke instroom toe te laten. Er moet meer rekening worden gehouden met de specifieke situatie van de sector van de beeldende kunsten om het Mattheuseffect van het Kunstendecreet tegen te gaan. Dat zou mogelijk zijn door trajectbeurzen voor kunstenaars of het vroeger bekend maken van aanvullende criteria. Voor organisaties die minder of geen subsidies meer zullen krijgen is er een uitstapregeling nodig. Ten slotte is ook een concrete regeling onmisbaar voor mengvormen van organisaties die niet in één sectorhokje in te delen zijn. Het schottenloze karakter van het decreet zou volgens de heer Delva zo nog beter gerealiseerd worden.

Hij zal het wijzigingsdecreet goedkeuren, maar dringt aan op een snelle bekendmaking van alle uitvoeringsbesluiten en onder meer dus ook van de aanvullende criteria, timing enzovoort. Hij dringt ook aan op een billijk budget voor de uitvoering van alle aspecten van het decreet, omdat hij ervan uitgaat dat het decreet ten goede zal komen aan de sector. Op basis van een uitvoerig debat met de sector en een degelijke evaluatie tijdens de volgende legislatuur moet vervolgens een meer onderbouwde en diepgaande wijziging van het decreet tot stand komen.

5. Standpunt van de heer Bart Caron

De heer *Bart Caron* acht het zinvol voor het debat om enkele basisprincipes van het Kunstendecreet aan te halen. Ze worden door de wijziging die voorligt sterker en onverkort mogelijk gemaakt. Ten eerste moest het een allesomvattend decreet zijn dat alle disciplines samenbrengt. Dat wordt zeker het geval. Bovendien moest het een eenvormig en transparant systeem tot stand brengen voor alle soorten van kunsten. De wijziging versterkt dit allemaal. Ook het evenwicht tussen individuele kunstenaars en organisaties, gevestigde orde en experimentele waarden wordt versterkt. De versterking van de rol van de individuele kunstenaar is trouwens een doelstelling van het oorspronkelijke Kunstendecreet, die later is afgezwakt maar met de voorliggende wijziging terug volop wordt doorgezet. Daarom ziet de heer Caron dat veeleer als een doorgroeien van de initiële principes. Het is niet de overheid die zal bepalen hoe een kunstenaar actief is, maar wel de kunstenaar zelf die zal kiezen voor individueel werk of in organisatieverband, met hulp of steun van een kunstencentrum of net niet, enzovoort. De heer Caron voelt dit aan als een zeer sterke dynamiek die de openstelling naar individuele kunstenaars nog versterkt.

De enveloppefinanciering wordt als principe versterkt en de optionele mogelijkheden worden afgebouwd. De heer Caron meent dat daaraan theoretisch de idee ten grondslag lag dat de vrijheid van organisatie, die erin bestond dat ze zelf konden bepalen of ze hun internationale werking vooraf al als integrerend deel van hun werking opnamen, dan wel op kansen wilden kunnen inspelen die zich nadien aandienen. De praktijk heeft uitgewezen dat het systeem echter niet vlot werkt en dat er enig opportunisme aan de dag wordt gelegd. Dan is het terecht om zich af te vragen of een transparant systeem niet beter is, zodat iedereen weet waarvoor hij gaat en elke organisatie het kader kent waarbinnen ze werkt. Het zou bovendien de dossierlast moeten verminderen en dus een administratieve vereenvoudiging betekenen. In een aantal uitzonderlijke gevallen kan het enveloppesysteem bepaalde organisaties misschien afremmen, erkent de heer Caron, maar hij wil afwachten of dat ook zo is in de praktijk. Tegelijk heeft het geleid tot een exponentiële groei van individuele aanvragen. Hij vraagt zich ten stelligste af of dit heeft bijgedragen tot een versterking van de internationale positionering van de kunsten. Hij is ervan overtuigd dat een meer planmatige aanpak ter zake beter zou zijn.

De heer Caron kent het verhaal van de kerntaken goed, als voormalig stafmedewerker van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en ambtenaar van een gemeente. Er werd een bestuursakkoord afgesloten ter afronding van dat kerntaken-debat. Daarin zijn principes afgesproken, onder meer dat de rol van de steden erin zou kunnen bestaan dat de steden als gastheer van de kunstenhuizen enerzijds instaan voor de infrastructuur, en anderzijds voorzien in een soort van gastvrijheidspremie. Dat laatste behelst een soort van subsidie die de gastvrijheid in financiële middelen omzet. Deze debatten zijn overigens nooit helemaal rond. Alle steden in Vlaanderen staan terecht op meer beleidsruimte en autonomie en ze willen hun culturele identiteit beter uitdrukken. Daarom komen de grote nieuwe musea altijd in de steden terecht. Wat er ook decretaal bepaald wordt, ook de strakke derdebetalersregeling die tien jaar eerder was ingesteld vanuit de steden, werd niet altijd opgevolgd. Daartegen werd niet opgetreden, omdat er geen adequaat instrument was om dat te doen tegenover steden. Er wordt in het kader van de binnenlandse aangelegenheden ook niets ontwikkeld in die zin, omdat de maatschappelijke tendens erin bestaat die zucht naar meer beleidsruimte voor de grote steden te erkennen. Het lokaal cultuurbeleid onderstreept die dynamiek van de lokale besturen eveneens en er is een langzame evolutie naar volwaardige onderhandelingen, besprekingen en beleidsakkoorden of -overeenkomsten tussen alle verschillende bestuursniveaus. De heer Caron is ervan overtuigd dat de tijd voorbij is waarin alles van bovenaf werd geregeld, maar deelt de bekommernis dat de artistieke huizen daarvan niet het slachtoffer mogen worden. De uitkomst van het kerntakendeбат en die nieuwe verhoudingen mag niet zijn dat een stad of de Vlaamse Gemeenschap vindt dat de grote kost naar de ander moet worden doorgeschoven. Er moeten duidelijke afspraken worden gemaakt, uitgaande van een vrijwillige overeenkomst. De ervaringen in Gent, Antwerpen en Brussel neigen overigens meer naar een gesprek dan naar een dwangmatig optreden.

Ten slotte gaat de heer Caron nog in op de driejareregeling die ook hij niet de ideale weg vindt. Er is immers niet met veel zorg een tweejaren- en vierjarensysteem uitgedacht om dat dan te vervangen door drie jaar. De voorgestelde regeling is verre van ideaal, en een gevolg van gesprekken, compromissen en minder sterke alternatieven. Een goed gekaderde beslissing voor drie jaar is immers beter dan allerlei avonturen, non-beslissingen of slechte beslissingen.

De heer Caron ziet het voorliggende alternatief als de minst slechte oplossing. Daarom kan hij zich wel vinden in het volgen van de bestuursperiodes, beter dan absoluut vanuit de drijfveer van de kunstensector te willen redeneren zoals met het twee- en vierjarensysteem het geval was. Als de bestuurlijke context geen adequaat antwoord biedt, dan moet die misschien wat worden aangepast. Veel tweejarige organisaties zijn in se niet tegen het systeem. Het perspectief van adem te kunnen happen wordt voor hen iets ruimer. Voor grote en meer stabiele huizen is dat niet zo evident. De gevolgde weg is echter de beste keuze.

De heer Caron gaat nog in op een paar technische correcties die de dynamiek in de kunstensector stimuleren. In de eerste plaats wil het beleid zijn vertrouwen en bereidwilligheid tonen met het beschikbaar stellen van de nieuwe voorschotten voor subsidies in het stramien 45-45-10 percent. Dat wordt via een amendement in het decreet zelf ingeschreven en niet langer in het uitvoeringsbesluit. Dat is een engagement ten bate van de kunstensector om garanties te bieden voor de meerjarigheid van de enveloppes.

In de tweede plaats zal de indiendatum van de werkingsplannen via een amendement met een maand worden opgeschoven van 1 september naar 1 oktober. Dat gebeurt niet op verzoek van de sector, maar na rijp beraad met de minister, de administratie en andere deskundigen. Heel veel projectsubsidies moeten behandeld worden in de maand september en dat laat geen enkel objectief argument bestaan om de organisaties al hun werkingsplannen te laten indienen op 1 september. Dat legt geen grotere druk op de beoordelingscommissies, maar laat meer ruimte voor de organisaties om hun werk in te schatten binnen de nieuwe visie.

6. Standpunt van de heer Herman Schueremans

De heer *Herman Schueremans* meent dat het voorliggende wijzigingsdecreet een eind-goed-al-goedverhaal wordt. Bij de afschaffing van de koppelsubsidies wijst hij op de problemen van het verleden en het feit dat niet alle overheden zich verplicht voelden een beslissing te volgen waarbij ze zelf niet betrokken waren. Er is ook geen instrument om de koppelsubsidies hard te maken. Als lokale en provinciale overheden verzaken eenzelfde bedrag als de Vlaamse Gemeenschap toe te kennen, dan komt het restbedrag alsnog op de kap van de Vlaamse Gemeenschap terecht. Er is dus een grondig debat over de verantwoordelijkheden van alle beleidsniveaus nodig.

De driejarige subsidieperiodes hebben een andere doelstelling dan de tweejarige en vierjarige subsidieperiode. Continuïteit in het beleid is belangrijk. De uiteindelijke beslissing is in consensus genomen, en de culturele logica staat tegenover de politieke logica. De meningen waren verdeeld over het feit of een jaar uitstel van de volgende subsidieronde opportuun was. De heer Schueremans verwijst naar een artikel in Knack waarin Open Vld werd aangewezen als boosdoener die dwars zou liggen, terwijl iedere betrokkene weet dat het een gemeenschappelijke beslissing was.

De regelgeving wordt transparanter en uniformer en vermindert de planlast. Technische mankementen worden aangepast omwille van de werkbaarheid. De procedures worden binnen het decreet en ten overstaan van andere decreten op elkaar afgestemd.

Aan de verzuchting van de sector om de individuele kunstenaar meer te ondersteunen wordt tegemoetgekomen. Dit blijkt uit de bijsturing van de subsidiesystemen voor individuele kunstenaars en in het bijzonder de inspanningen van de structureel gesubsidieerde organisaties voor de kunstenaars. Dit moet overigens op korte termijn worden geëvalueerd. Voor Open Vld moeten individuele kunstenaars alvast terecht kunnen bij de grote organisaties met eigen infrastructuur, maar het mag er niet op uitdraaien dat het voorwaardenscheppende beleid te eng wordt. Creatie en beleving moeten in een gunstig klimaat kunnen gedijen en het beleid moet kunstenaars de vrijheid geven om binnen eigen onafhankelijke structuren te werken, of binnen grote culturele instellingen als ze dat zelf willen. Bovendien dreigt een onevenwicht omdat grote organisaties door hun administratieve ervaring vlotter toegang verkrijgen tot subsidies.

De heer Schueremans vindt de aanpassing van het decreet toch positief omdat het kunstenaars en organisaties ertoe aanzet om iets meer dan vroeger constructief en creatief te zijn. Hij pleit verzachtende omstandigheden voor de schoonheidsprijs die het wijzigingsdecreet niet zou krijgen en noemt het de “deux chevaux van Anciaux”. Het waggelt, maar het werkt.

7. Standpunt van de heer Dany Vandenbossche

De heer *Dany Vandenbossche* noemt het Kunstendecreet van april 2004 een goed structuurdecreet met enige fouten. Het lijkt hem dus logisch dat die fouten worden rechtgezet. Hij pleit ook voor een decretale

rust, na de vele wijzigingen die aan de decreten in de voorbije jaren zijn aangebracht.

Er kunnen amper bezwaren worden geformuleerd tegen wat men met het wijzigingsdecreet beoogt. Hij begrijpt echter dat de sector verbaasd heeft opgekeken bij het feit dat het decreet verder gaat dan het opzet is geweest. De aanpassingen gaan immers verder dan technische correcties na evaluatie van het decreet van 2004.

De heer Vandenbossche heeft in het verleden, toen hij een stadstheater mee heeft bestuurd, ervaren dat de koppelsubsidies belangrijk waren. Ze zorgden ervoor dat de stadstheaters hun ding konden doen. Het Kunstendecreet en de bepalingen over de koppelsubsidies daarin vormde al een compromis, om te voorkomen dat, als er geen bepaling meer zou staan, men naar een ander systeem van subsidiëring zou overstappen dat nadelig zou zijn voor de betrokkenen. Men vreesde echter ook voor de reactie van de plaatselijke overheden. Intussen wordt het probleem als minimaal ervaren. Het probleem situeert zich overigens alleen bij de provincie Antwerpen die volhardt in de boosheid en zelfs betwist of ze zelfs maar een verplichting heeft ten aanzien van het Toneelhuis.

De heer Vandenbossche oppert dat veel te maken heeft met het feit dat er bepalingen werden ingeschreven met betrekking tot koppelsubsidies, en dat steden of gemeenten nooit werden gesanctioneerd voor het niet naleven ervan. De toeziende overheid oefende immers enkel toezicht uit op de begrotingen, maar niet op de sector cultuur in de begrotingen, omdat men dat niet interessant of belangrijk genoeg vond om ertegen op te treden. Of de koppelsubsidies waren ingeschreven of niet, had volgens de spreker dus amper een impact op de beslissing van de lokale overheden, die ervan uitgaan dat ze in het kader van de lokale autonomie doen wat ze willen en dat de toeziende overheid niet zou struikelen over het niet toekennen van subsidies aan de betrokken instellingen.

Voor de Opera van Vlaanderen was niet echt een koppelsubsidie ingeschreven in een decreet, maar in een beheersovereenkomst. Ook in dat geval zijn de lokale overheden zonder meer hun verplichtingen niet meer nagekomen. De heer Vandenbossche heeft ook daar de toeziende overheid niet weten optreden, hoewel het departement Cultuur wel had gereageerd. Het gevolg was zoals gevreesd, een tekort bij de Vlaamse Opera.

Vervolgens kaart ook de heer Vandenbossche het probleem aan van de tweejarige en vierjarige subsidiëring die naar een driejarige wordt omgezet in 2009. Hij bevestigt net als de andere leden dat de bestaande systemen goed waren en werkten. De politieke compromissen snellen de culturele rationaliteit echter soms voorbij. De bestendinging van de oude systemen zou allicht logisch zijn, maar aan de vooravond van verkiezingen en in het licht van mogelijk langlopende beslissingen wou men dat niet laten gebeuren. Het voorstel om tot een vijfjarig systeem te komen, lijkt de heer Vandenbossche niet zo'n slecht idee, op voorwaarde dat de subsidie legislatuuroverschrijdend is, en bijsturingen na twee of drie jaar mogelijk zijn via de beheersovereenkomst, zoals bijvoorbeeld bij de VRT. De periode van drie jaar zal voor de stadstheaters een probleem zijn. Anderzijds is het ook zo dat er altijd voor- en tegenstanders zullen zijn.

De heer Vandenbossche grijpt nog even terug naar wat op 2 april 2004 bij de bespreking van het Kunstendecreet is gezegd. Hij citeert uit het verslag: "Deze positieve elementen nemen voor mevrouw Mieke Van Hecke niet weg dat er op voorliggend decreet toch heel wat opmerkingen te maken zijn inzake de voorgenomen financiering, de slordige libellering van de decreetsbepalingen en de gebrekkige inwerkingtreding. Deze elementen zullen in de verdere bespreking worden uitgediept." De heer Vandenbossche stelt dat het eerstvermelde aspect is opgelost, het tweede ook met een honderdtal amendementen in 2004 en bij het derde gewaagt hij van een déjà vu-gevoel omdat men nog steeds aan het bijsturen is. Hij blijft bij wat hij destijds heeft gezegd: men kan zich heel druk maken over libellering en dies meer inzake decreten, maar uiteindelijk beslist de decreetgever toch in een parlementaire democratie, zelfs al is dat niet helemaal wat men wou. Hij besluit dat de Prijs van de minister van Cultuur aan het decreet kan worden uitgereikt, omdat het zijn werking bewezen heeft. De discussie moet in elk geval worden voortgezet en over het voorstel van de heer Thielemans moet worden nagedacht.

8. Antwoord van minister Bert Anciaux

Minister *Bert Anciaux* stelt slechts één keer geschrokken te zijn in de voorbije periode, en wel bij het lezen van een interview met diverse mensen. Een vriendin schreef dat men ervoor moest opletten dat de minister er geen louter financieel verhaal van zou maken

zonder dat er nog een visie overbleef. De minister begreep meteen ook waar de grote bezorgdheid lag. Het gaat hem niet om een financieel verhaal, want hij acht dat grotendeels gerealiseerd. Daarvoor refereert hij aan zijn begindagen toen in 1999 ongeveer 70 miljoen euro was ingeschreven voor de kunsten in het algemeen. Op het einde van de lopende legislatuur zal dat makkelijk 170 miljoen euro zijn. De inhaaloperatie was meer dan nodig en de middelen zijn goed besteed. De inhaaloperatie is trouwens ook een blijk van respect voor kunstenaar en de sector, en voor de bevolking die recht heeft op een uitmuntend kunstaanbod. De minister is er tevens van overtuigd dat dit kunstaanbod zo hoogstaand moet zijn, dat iedereen het recht heeft om er zich in thuis te voelen. Naast de middelen heeft vooral de praktijk ertoe geleid dat de hele wereld het kunstaanbod van Vlaanderen benijdt. De middelen zijn niet weelderig, maar net voldoende om het aanbod divers en waardevol te houden.

De vraag is of de voorliggende wijziging iets afdoet aan de visie dat kunst geen aangelegenheid meer is van de elite, of dat iedereen een deel is van de elite. Zij heeft in elk geval twee bedoelingen. De eerste is het aanbrenge van een aantal correcties, de tweede betreft maatregelen die getuigen van respect voor de sector. Daartoe behoren de planlastvermindering en de aandacht voor de kunstenaar. De minister ziet in dat verband voor zichzelf in het resterende regeringsjaar nog twee overblijvende grote doelstellingen: participatie van alle groepen in de samenleving en een sterkere ondersteuning van de kunstenaars. Net iets te weinig van de toegenomen middelen gaan rechtstreeks naar de kunstenaar. Hij roept de sector op om daar samen wat aan te doen.

Om de sector die impuls te geven, moet men daar ook iets voor over hebben. In de Vlaamse politieke constellatie kan men er niet van uitgaan dat de minister van Cultuur enkele weken voor of na de verkiezingen naar de regering gaat en de beleidslijnen voor de volgende vier jaren vastlegt, zonder dat er een parlement is. Dat werd trouwens in 2004 al opgeworpen.

Het alternatief voor de voorliggende wijziging was een uitstel op grond van het bestaande decreet, maar dat wordt door de minister afgewezen. Dat zou immers voor gevolg hebben dat de volgende minister van Cultuur in 2010 een beslissing moet nemen nadat hij nog geen jaar bezig is, zonder een door hem vastgelegde beleidsvisie, zonder voorstellen van hem aan

de beoordelingscommissie, zonder door hem vastgelegde kwaliteitscriteria – de dossiers zijn immers al klaar. Hij zou met andere woorden, voor wat die beoordelingsronde betreft, alleen kunnen ondergaan wat reeds door anderen werd vastgelegd.

Drie jaar is wel degelijk zinvol, want dat betekent dat in april 2009 een beslissing voor 2010-2012 wordt genomen, die de volle verantwoordelijkheid is van deze Vlaamse Regering. De volgende ronde gaat dan pas in op 1 januari 2013, het vierde jaar van de volgende legislatuur. De dossiers voor die ronde zullen, op grond van de voorliggende amendementen van de meerderheid, ingediend worden in oktober 2011. Als de volgende regering impact wil hebben op de volgende ronde, zal zij haar besluiten over aanpassingen dus moeten nemen in 2010. Veel sneller kan men niet gaan als men ervoor kiest om het volgende parlement en de volgende regering een rol te laten spelen. Een jaar uitstel zou dat onmogelijk maken.

Verder heeft het volgende parlement alle vrijheid om desgewenst een structurele oplossing te vinden, bijvoorbeeld door voortaan te werken met erkenningsperiodes van vijf jaar. Als de minister zelf al een dergelijke keuze had gemaakt, zou men hem een staatsgreep hebben verweten.

Vervolgens behandelt minister Anciaux de koppelsubsidies. Hij wijst er bij wijze van voorbeeld op dat de nalatigheid van de provincie Antwerpen, die haar aandeel in de subsidies van het Toneelhuis niet of onvoldoende betaalde, voor gevolg kon hebben dat de regering, gesteund door de Inspectie van Financiën, ook haar subsidies weigerde, omdat de decreten niet worden nageleefd. Maar moet een van de grote Vlaamse culturele instellingen het slachtoffer worden van een slecht provinciebeleid?

De minister geeft de voorkeur aan een andere oplossing. Hij vindt het overigens evident dat dit wordt meegenomen in de besprekingen met het oog op de convenants in het kader van het lokaal cultuurbeleid. Overleg met de stad Antwerpen en haar schepen voor Cultuur leerde al dat men niet de bedoeling heeft in de volgende ronde de subsidies aan het Toneelhuis uit te sparen. De minister benadrukt dat er in de plaats van de afgeschafte koppelsubsidies, overleg komt met de grote steden en de twee betrokken provincies opdat de stadstheaters alle kansen krijgen.

Hij onderstreept bij wijze van besluit dat de idee dat hij de sector hiermee wil rollen, pervers is. Welk

objectief argument heeft men daarvoor? Niets wijst daarop. Hij heeft juist de bedoeling ervoor te zorgen dat de sector sterk genoeg staat om het debat met de volgende regering, wie ook de minister van Cultuur is, aan te gaan.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Artikel 1

Dit artikel wordt zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 9 stemmen.

Artikelen 2 en 3

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 4

Op dit artikel worden door de heer Jos Stassen drie amendementen ingediend (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-08, nr. 1631/3).

Een amendement nr. 1 strekt ertoe in punt 2°, in de voorgestelde tekst, 1° te vervangen door wat volgt:

“1° internationale (met uitzondering van de tegemoetkoming in reis-, verblijfs- en transportkosten van en naar het buitenland zoals omschreven in artikel 3, 4°, d)), kunsteducatieve en sociaal-artistieke elementen van de werking;”.

Het gaat hier voor de heer *Jos Stassen* over een fundamentele wijziging van het Kunstendecreet die nu niet aan de orde is. Structureel gesubsidieerde organisaties moeten de mogelijkheid behouden om in aanmerking te komen voor punctuele tussenkomsten voor hun internationale werking en creatieopdrachten. Wat de internationale werking van organisaties betreft, doen zich in uitzonderlijke gevallen opportuniteiten voor die men onmogelijk kon voorzien bij de opmaak van het subsidiedossier. Een project dat in eerste instantie een eerder lokale inbedding had, kan vaak zeer toevallig vanuit het buitenland opgemerkt worden en kansen krijgen om in een internationale context een belangrijke doorbraak te krijgen. Het gaat met andere woorden om voldoende flexibiliteit om deze kansen te kunnen benutten.

Een amendement nr. 2 strekt ertoe in 2°, in de voorgestelde tekst, 2° te schrappen.

De heer Stassen stelt dat ook deze fundamentele wijziging van het Kunstendecreet nu niet aan de orde is. Creatieopdrachten zijn een stimulans om nieuw werk te creëren en houden eveneens een engagement in om mee een productie tot stand te brengen en te presenteren. Wanneer een plafond wordt ingebouwd en tegelijkertijd de totale enveloppe van organisaties niet kan toenemen, dreigt dit een vermindering van het aantal creatieopdrachten met zich mee te brengen en dus een negatief effect te hebben op de positie van de individuele kunstenaar.

Een amendement nr. 3 strekt ertoe een 3° en 4° toe te voegen, die luiden als volgt:

“3° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De subsidies bedoeld in artikel 4, §1, worden in de vorm van vier driemaandelijke voorschotten ter beschikking gesteld. De eerste drie voorschotten bedragen 25 procent van de vastgestelde financiële enveloppe op jaarbasis. Het vierde voorschot bedraagt 23 procent van de vastgestelde financiële enveloppe op jaarbasis. Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde kalenderjaar, na goedkeuring door de Vlaamse Regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven. Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht op de voorschotten van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarop de subsidie betrekking heeft.”;

4° §3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De financiële enveloppen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende de inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het rijk worden gekoppeld.”.

De heer Stassen stelt dat dit amendement de decreetale verankering omvat van de betaling en de indexering van de subsidies. Voor de indexering werd de bepaling overgenomen uit andere sectoren: amateur-

kunsten, sociaal-cultureel volwassenenwerk, lokaal cultuurbeleid, privaatrechterlijke culturele archiefwerking, Vlaams Jeugdbeleid.

De amendementen nrs. 1, 2 en 3 worden unaniem verworpen met 9 stemmen.

Een amendement nr. 4 voorgesteld door de heren Dany Vandenbossche, Bart Caron, Paul Delva, Herman Schueremans en Piet De Bruyn strekt ertoe een 3° toe te voegen, dat luidt als volgt:

“3° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De subsidies, bedoeld in artikel 4, §1, worden in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld:

1° een eerste schijf van 45% van de totale subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, uitbetaald vanaf 1 februari;

2° een tweede schijf van 45% van de subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, uitbetaald vanaf 1 juli;

3° het saldo van 10% van de subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, wordt uitbetaald nadat de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst heeft vastgesteld dat de voorwaarden waaronder de subsidie toegekend werd, nageleefd werden.”.

De heer *Bart Caron* verduidelijkt dat de regeling van de voorschotten decretaal wordt verankerd en op die manier afgestemd op de regeling binnen de andere decreten in de culturele sector, zoals het decreet Lokaal Cultuurbeleid van 13 juli 2003 en het nieuwe Erfgoeddecreet van 14 mei 2008.

Het amendement nr. 5 en het aldus geamendeerde artikel worden aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 5

Een amendement nr. 5 voorgesteld door de heren Dany Vandenbossche, Bart Caron, Paul Delva, Herman Schueremans en Piet De Bruyn strekt ertoe 1° te vervangen door wat volgt:

“1° in §1, eerste lid, worden de woorden “op 1 september van het voorlaatste jaar” vervangen door de woorden “op 1 oktober van het voorlaatste jaar”, en in §1, tweede lid, worden de woorden “op 1 februari van het jaar” vervangen door de woorden “op 1 december van het voorlaatste jaar”;

De heer *Bart Caron* verduidelijkt dit amendement als volgt. Door de indiendatum voor organisaties die een vierjarige ondersteuning aanvragen, met een maand te verlaten, krijgen deze organisaties meer ruimte om hun beleidsplan voor te bereiden. De vroegere indiendatum bracht vanwege de timing, dit is onmiddellijk na de vakantieperiode, vaak problemen met zich mee voor de organisaties. Door de datum te verschuiven naar 1 oktober hebben de raden van bestuur van de organisaties de tijd om desgewenst nog een keer bijeen te komen voor de definitieve indiening, en het beleidsplan eventueel nog bij te sturen.

Het amendement nr. 5 en het aldus geamendeerde artikel 5 worden aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 6

Een amendement nr. 6 voorgesteld door de heren Dany Vandenbossche, Bart Caron, Paul Delva, Herman Schueremans en Piet De Bruyn strekt ertoe in 2° het woord “medewerkers” te vervangen door het woord “kunstenaars”.

De *indieners* stellen dat dit een technische rechtzetting betreft. Een zelfstandigheidsverklaring is enkel bedoeld voor en kan enkel worden voorgelegd door kunstenaars.

Het amendement nr. 6 wordt aangenomen met 7 stemmen bij twee onthoudingen.

Door het aannemen van amendement nr. 6 wordt het identieke amendement nr. 7 van de heer Jos Stassen zonder voorwerp.

Een amendement nr. 8 voorgesteld door de heer Jos Stassen strekt ertoe in 4°, in de voorgestelde tekst in het eerste lid, op de achtste, negende en tiende regel, de woorden “en het minimumpercentage van het toegekende financieringsbudget, te gebruiken voor de honorering van kunstenaars” te schrappen.

De heer *Jos Stassen* stelt dat reeds is gebleken dat het vastleggen van een kwantitatief percentage onmogelijk zal zijn en dat er tevens een probleem van definiëring van de begrippen is. De aandacht voor de individuele kunstenaar dient ingebouwd te worden als een kwalitatief beoordelingscriterium.

Het amendement nr. 8 wordt unaniem verworpen met 9 stemmen.

Een amendement nr. 9 voorgesteld door de heren *Dany Vandebossche*, *Bart Caron*, *Paul Delva*, *Herman Schueremans* en *Piet De Bruyn* strekt ertoe in 6° de voorgestelde tekst te vervangen door wat volgt:

“§4. De organisatie is verplicht om voor elk werksjaar een actieplan in te dienen op basis van de ter beschikking gestelde middelen, en in functie van de beslissing van de Vlaamse Regering.

Dit actieplan wordt ter informatie voorgelegd aan de bevoegde beoordelingscommissie, die hierover een advies kan uitbrengen.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de wijze waarop en de termijn waarbinnen de organisatie dit actieplan moet indienen.”.

De heer *Bart Caron* wijst erop dat het hier een technische rechtzetting betreft. In het oorspronkelijke decreet is bepaald dat de meerjarig ondersteunde organisaties zowel een meerjarig geactualiseerd beleidsplan, als een jaarlijks geactualiseerd beleidsplan indienen. Volgens deze bepaling moesten die eerste worden ingediend binnen drie maanden na de beslissing over het financieringsbudget. Aangezien het indienen van een meerjarig geactualiseerd beleidsplan niet langer vereist is, is deze bepaling niet meer relevant.

Verder wordt het advies door de bevoegde beoordelingscommissie over het actieplan facultatief gemaakt. De actieplannen worden nog altijd ter informatie voorgelegd aan de beoordelingscommissies, maar deze beslissen zelf of ze hierover al dan niet een advies uitbrengen.

Het amendement nr. 9 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Een amendement nr. 10 van de heer *Jos Stassen* strekt ertoe in 6° de voorgestelde tekst te vervangen door wat volgt:

“§4. De organisatie is verplicht om voor elk werksjaar een actieplan in te dienen op basis van de ter beschikking gestelde middelen, uiterlijk twee maanden voor de aanvang van het betreffende werksjaar. Festivals moeten dit actieplan indienen uiterlijk twee maanden voor aanvang van het festival. Dit actieplan moet voorgelegd worden aan de bevoegde beoordelingscommissie en aan de dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen.”.

De heer *Jos Stassen* verduidelijkt dat een actieplan niet kan worden opgemaakt halverwege het voorafgaande jaar en zeker niet voor elk jaar van de subsidieperiode. Het is van belang dat zowel de beoordelingscommissie als het agentschap inzage krijgen in dit actieplan, omdat het de basis vormt voor de werking van de organisatie voor het komende jaar.

De amendementen nrs. 8 en 10 worden unaniem verworpen met 9 stemmen.

Het door de amendementen nrs. 6 en 9 geamendeerde artikel wordt aangenomen met 7 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 7

De heer *Paul Delva* wijst op de bezorgdheid van oKo over de korte timing voor de bekendmaking van de aanvullende criteria. Men vindt drie maanden te dicht bij de indiening. De organisaties zijn dan al volop bezig met het invullen van de krachtlijnen van de toekomstige werking. De heer *Delva* ondersteunt de vraag om de criteria sneller dan 1 juli bekend te maken.

De minister begrijpt deze bezorgdheid.

Het artikel wordt aangenomen met 7 stemmen bij twee onthoudingen.

Artikel 8

Een amendement nr. 11 voorgesteld door de heer *Jos Stassen* strekt ertoe 2° te schrappen.

De heer *Jos Stassen* stelt dat punt 2° een fundamentele wijziging van het Kunstendecreet betreft. Alvoens dergelijke ingrijpende wijziging door te voeren, moet er een grondig debat gevoerd worden met de

lokale overheden over de verantwoordelijkheden dienaangaande. Daaruit moet blijken of decretale aanpassingen al dan niet vereist zijn. Het probleem dat de stadstheaters achteraf gesanctioneerd worden, kan eenvoudig opgelost worden mits men in het decreet of uitvoeringsbesluit voorziet dat zij niet gesanctioneerd kunnen worden als deze bepaling niet of niet geheel wordt nageleefd.

Amendement nr. 11 wordt unaniem verworpen met 9 stemmen.

Artikel 8 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 8bis (nieuw)

Een amendement nr. 12 voorgesteld door de heer Jos Stassen strekt ertoe een artikel 8bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“Artikel 8bis

Artikel 11, §1, van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“De subsidies als bedoeld in artikel 13 van het decreet, worden als volgt beschikbaar gesteld:

1° een voorschot van 90 procent van de subsidie wordt uitbetaald binnen de 4 weken na de ondertekening van het besluit, waarin de projectsubsidie wordt toegekend;

2° het saldo van 10 procent van de subsidie wordt uitbetaald nadat de administratie heeft vastgesteld dat de voorwaarden waaronder de subsidie toegekend werd, nageleefd werden en dat de subsidie aangewend werd voor de doeleinden waarvoor ze werd verleend. Onverminderd artikel 41 en artikel 50 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, worden de voorschotten ten belopen van maximum 90 % van de overeenkomstig artikel 21, 2°, toegekende subsidies, vrijgesteld van het voorafgaand visum van het Rekenhof.”.

De heer *Jos Stassen* verduidelijkt dat hij met dit amendement de decretale verankering beoogt van de betaling van de projectsubsidies aan kunstenaars.

Het amendement wordt unaniem verworpen met 9 stemmen.

Artikel 9

Een amendement nr. 13 voorgesteld door de heer Jos Stassen strekt ertoe voor 1°, dat 1°bis wordt, een 1° in te voegen, dat luidt als volgt:

“1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

De subsidies als bedoeld in artikel 13 van het decreet, worden als volgt beschikbaar gesteld:

1° een voorschot van 90 procent van de subsidie wordt uitbetaald binnen de 4 weken na de ondertekening van het besluit, waarin de projectsubsidie wordt toegekend;

2° het saldo van 10 procent van de subsidie wordt uitbetaald nadat de administratie heeft vastgesteld dat de voorwaarden waaronder de subsidie toegekend werd, nageleefd werden en dat de subsidie aangewend werd voor de doeleinden waarvoor ze werd verleend.

Onverminderd artikel 41 en artikel 50 van de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, worden de voorschotten ten belope van maximum 90 % van de overeenkomstig artikel 21, 2° toegekende subsidies, vrijgesteld van het voorafgaand visum van het Rekenhof.”;

De heer *Jos Stassen* verduidelijkt dat dit amendement de decretale verankering betreft van de betaling van de subsidies voor de projecten.

Amendement nr. 13 wordt unaniem verworpen met 9 stemmen.

Artikel 9 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 10 tot en met 19

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 20

Een amendement nr. 14 van de heer Jos Stassen strekt ertoe dit artikel te schrappen.

Voor de verantwoording van dit amendement verwijst de heer *Jos Stassen* naar de verantwoording van zijn amendement nr. 2.

Minister *Bert Anciaux* stelt dat de grotere organisaties hoofdzakelijk aanvragen indienen voor creatie en opnames. De punctuele aanvragen blijven beperkt tot een aantal grotere muziekorganisaties, bijvoorbeeld het Brussels Jazz Orchestra. Bij de beoordeling van de structurele subsidies moet rekening gehouden worden met de plannen en de dossiers. Het lijkt de minister niet zo moeilijk om dat te regelen. Sommige organisaties uit de kunstensector zijn nu al bezig met de programmering van de volgende tien tot vijftien jaar. Er zijn altijd onvoorziene omstandigheden, maar de grote organisaties kunnen die met eigen reserves opvangen.

Het amendement nr. 14 wordt unaniem verworpen met 9 stemmen.

Artikel 20 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 21

Amendement nr. 15 ingediend door de heer *Jos Stassen* strekt ertoe in 2°, in de voorgestelde tekst 1° tot 4° te vervangen door wat volgt:

“1° internationale (met uitzondering van de tegemoetkoming in reis-, verblijfs- en transportkosten van en naar het buitenland zoals omschreven in artikel 3, 4°, d)), kunsteducatieve en sociaal-artistische elementen van de werking;

2° publicaties;

3° opnameprojecten.”

Voor de verantwoording van dit amendement verwijst de heer *Jos Stassen* naar de verantwoording van zijn amendement nr. 1.

Een amendement nr. 16 van dezelfde indiener strekt ertoe een 3° en 4° toe te voegen, die luiden als volgt:

“3° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De subsidies bedoeld in artikel 4, §1, worden in de vorm van vier driemaandelijke voorschotten ter beschikking gesteld. De eerste drie voorschotten bedragen 25 procent van de vastgestelde financiële enveloppe op jaarbasis. Het vierde voorschot bedraagt 23 procent van de vastgestelde financiële enveloppe op jaarba-

sis. Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde kalenderjaar, na goedkeuring door de Vlaamse Regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven. Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht op de voorschotten van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarop de subsidie betrekking heeft.”;

4° §3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De subsidie-enveloppen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende de inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het rijk worden gekoppeld.”.

De heer *Jos Stassen* verwijst voor de verantwoording naar de algemene bespreking en zijn reeds eerder ingediende amendementen.

De amendementen nrs. 15 en 16 worden unaniem verworpen met 9 stemmen.

Een amendement nr. 17 voorgesteld door de heren *Dany Vandenbossche*, *Bart Caron*, *Paul Delva*, *Herman Schueremans* en *Piet De Bruyn* strekt ertoe een 3° toe te voegen, dat luidt als volgt:

“3° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De subsidies, bedoeld in artikel 39, §1, worden in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld:

1° een eerste schijf van 45% van de totale subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, uitbetaald vanaf 1 februari;

2° een tweede schijf van 45% van de subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, uitbetaald vanaf 1 juli;

3° het saldo van 10% van de subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, wordt uitbetaald nadat de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst heeft vastgesteld dat de

voorwaarden waaronder de subsidie toegekend werd, nageleefd werden.”.”.

De heer *Bart Caron* verwijst voor de verantwoording naar amendement nr. 4.

Het amendement nr. 17 en het aldus geamendeerde artikel 21 worden aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 22

Een amendement nr. 18 voorgesteld door de heren Dany Vandebossche, Bart Caron, Paul Delva, Herman Schueremans en Piet De Bruyn strekt ertoe 1° te vervangen door wat volgt:

“1° in §1, eerste lid, worden de woorden “op 1 september van het voorlaatste jaar” vervangen door de woorden “op 1 oktober van het voorlaatste jaar”, en in §1, tweede lid, worden de woorden “op 1 februari van het jaar” vervangen door de woorden “op 1 december van het voorlaatste jaar”.”.

De heer *Bart Caron* verwijst voor de verantwoording naar amendement nr. 5.

Het amendement nr. 18 en het aldus geamendeerde artikel worden aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 23

Een amendement nr. 19 voorgesteld door de heren Dany Vandebossche, Bart Caron, Paul Delva, Herman Schueremans en Piet De Bruyn strekt ertoe in 1°, in de voorgestelde tekst in 5°, op de zesde en zevende regel de woorden “enkel met zelfstandige medewerkers werken” te vervangen door de woorden “enkel met zelfstandige kunstenaars werken”.

Het betreft hier, aldus de heer *Bart Caron*, een technische rechtzetting. Een zelfstandigheidsverklaring is enkel bedoeld voor en kan enkel worden voorgelegd door kunstenaars.

Een amendement nr. 20 voorgesteld door de heer Jos Stassen strekt ertoe in 2°, in de voorgestelde tekst van §2, in het eerste lid, op de zesde, zevende, achtste en negende regel, de woorden “, het minimumpercentage

van het toegekende financieringsbudget, te gebruiken voor de honorering van inhoudelijke medewerkers” te schrappen.

De heer *Jos Stassen* verwijst voor de verantwoording naar amendement nr. 8.

Amendement nr. 21 voorgesteld door de heer Jos Stassen strekt ertoe in 3° de voorgestelde tekst te vervangen door wat volgt:

“§4. De organisatie is verplicht om voor elk werkingsjaar een actieplan in te dienen op basis van de ter beschikking gestelde middelen, uiterlijk twee maanden voor de aanvang van het betreffende werkingsjaar.”.

De heer Stassen verwijst voor de verantwoording naar amendement nr. 10.

Een amendement nr. 22 voorgesteld door de heren Dany Vandebossche, Bart Caron, Paul Delva, Herman Schueremans en Piet De Bruyn strekt ertoe in 3° de voorgestelde tekst te vervangen door wat volgt:

“§4. De organisatie is verplicht om voor elk werkingsjaar een actieplan in te dienen op basis van de ter beschikking gestelde middelen, en in functie van de beslissing van de Vlaamse Regering.

Dit actieplan wordt ter informatie voorgelegd aan de bevoegde beoordelingscommissie, die hierover een advies kan uitbrengen.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de wijze waarop en de termijn waarbinnen de organisatie dit actieplan moet indienen.”.

De heer *Bart Caron* stelt dat het hier een technische rechtzetting betreft. In het oorspronkelijke decreet is bepaald dat de meerjarig ondersteunde organisaties zowel een meerjarig geactualiseerd beleidsplan als een jaarlijks geactualiseerd beleidsplan indienen. Volgens deze bepaling moesten die eerste worden ingediend binnen drie maanden na de beslissing over het financieringsbudget. Aangezien het indienen van een meerjarig geactualiseerd beleidsplan niet langer vereist is, is deze bepaling niet meer relevant.

Verder wordt het advies door de bevoegde beoordelingscommissie over het actieplan facultatief gemaakt. De actieplannen worden nog altijd ter informatie voorgelegd aan de beoordelingscommissie.

sies, maar deze beslissen zelf of ze hierover al dan niet een advies uitbrengen (zie de verantwoording bij amendement nr. 9).

De amendementen nrs. 20 en 21 worden unaniem verworpen met 9 stemmen.

De amendementen nrs. 19 en 22 worden samen met het aldus geamendeerde artikel 23 aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 24 tot en met 27

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 28

De heer *Piet De Bruyn* stelt vast dat voor project-subsidies kunsteducatie en sociaalartistieke werk de verplichting van het niet-commerciële karakter geschrapt werd. Werd die wijziging ingegeven door concrete weigeringen van organisatiestructuren met een commercieel karakter?

Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat het zeker niet het geval is bij het sociaalartistieke werk en kunst-educatie. Het is gewoon een maatregel om de regeling eenvormig te maken. Zo is het ook gebeurd bij de internationale initiatieven.

Het artikel 28 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 29 tot en met 33

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 34

Er is een amendement nr. 23 voorgesteld door de heer *Jos Stassen* ertoe strekkende aan de voorgestelde tekst een §4 toe te voegen die luidt als volgt:

“§4. Structureel gesubsidieerde organisaties, waarvan de internationale activiteiten vervat zijn in hun financieringsbudget, komen niet in aanmerking voor ondersteuning, bedoeld in artikel 52, §1, 1°, 1° bis, 2°, 3° en 5°.”.

Voor de verantwoording van dit amendement verwijst de heer *Jos Stassen* naar amendement nr. 1.

Het amendement nr. 23 wordt unaniem verworpen met 9 stemmen.

Artikel 34 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 35 tot en met 38

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 39

Een amendement nr. 24 voorgesteld door de heren *Dany Vandenbossche*, *Bart Caron*, *Paul Delva*, *Herman Schueremans* en *Piet De Bruyn* strekt ertoe 1° te vervangen door wat volgt:

“1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze de aanvraag tot subsidiëring moet worden ingediend bij de dienst die de Vlaamse Regering aangewezen heeft. Ze bepaalt eveneens welke gegevens en documenten de aanvraag tot subsidiëring minstens moet bevatten.

De aanvragen tot subsidiëring voor een vierjarige periode, bedoeld in artikel 57, 1°, moeten uiterlijk op 1 oktober van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan de vierjarige subsidieperiode bij de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst worden ingediend.

De aanvragen tot subsidiëring voor een tweejarige periode, bedoeld in artikel 57, 1°, moeten uiterlijk op 1 december van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan de tweejarige subsidieperiode bij de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst worden ingediend.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de datum van indiening van de aanvragen tot subsidiëring, bedoeld in artikel 57, 2°.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de datum van indiening van de aanvragen tot subsidiëring, bedoeld in artikel 57, 3°.”.

De heer *Bart Caron* verduidelijkt dat met deze wijzigingen de indiendata voor periodieke publicaties worden afgestemd op die van organisaties die een twee- of vierjarige aanvraag voor het geheel van hun werking indienen.

Amendement nr. 24 en het aldus geamendeerde artikel 39 worden aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 40 en 41

Deze artikelen worden zonder opmerkingen unaniem aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 41bis (nieuw)

Een amendement nr. 25 van de heer *Jos Stassen* strekt ertoe een artikel 41bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“Artikel 41bis

Aan artikel 64 van hetzelfde decreet worden een 3° en 4° toegevoegd die luiden als volgt:

“3° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De subsidies bedoeld in artikel 4, §1, worden in de vorm van vier driemaandelijksse voorschotten ter beschikking gesteld. De eerste drie voorschotten bedragen 25 procent van de vastgestelde financiële enveloppe op jaarbasis. Het vierde voorschot bedraagt 23 procent van de vastgestelde financiële enveloppe op jaarbasis. Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde kalenderjaar, na goedkeuring door de Vlaamse Regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven. Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht op de voorschotten van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarop de subsidie betrekking heeft.”;

4° §3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De subsidie-enveloppen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende de

inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het rijk worden gekoppeld.”.”.

De heer *Jos Stassen* verwijst voor de verantwoording naar de algemene bespreking en zijn reeds eerder ingediende amendementen.

Het amendement nr. 25 wordt unaniem verworpen met 9 stemmen.

Artikel 42

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 42bis (nieuw)

Een amendement nr. 26 van de heer *Jos Stassen* strekt ertoe een artikel 42bis in te voegen, dat luidt als volgt:

“Artikel 42bis

In artikel 72 van hetzelfde decreet worden een 3° en 4° toegevoegd die luiden als volgt:

“3° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De subsidies bedoeld in artikel 4, §1, worden in de vorm van vier driemaandelijksse voorschotten ter beschikking gesteld. De eerste drie voorschotten bedragen 25 procent van de vastgestelde financiële enveloppe op jaarbasis. Het vierde voorschot bedraagt 23 procent van de vastgestelde financiële enveloppe op jaarbasis. Het saldo van de subsidie wordt uitbetaald voor 1 juli van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde kalenderjaar, na goedkeuring door de Vlaamse Regering van de in het voorbije jaar gedane uitgaven. Bij de berekening van het saldo wordt rekening gehouden met de uitgekeerde voorschotten. Indien de uitgekeerde voorschotten hoger zijn dan de subsidie, wordt het verschil in mindering gebracht op de voorschotten van het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarop de subsidie betrekking heeft.”;

4° §3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De subsidie-enveloppen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van

de consumptieprijzen, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 1 maart 1977 houdende de inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het rijk worden gekoppeld.”.”.”.

De heer *Jos Stassen* verwijst voor de verantwoording naar amendement nr. 3.

Het amendement nr. 26 wordt unaniem verworpen met 9 stemmen.

Artikelen 43 en 44

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 45

De heer *Piet De Bruyn* wijst op een foutje in de memorie van toelichting. Er staat dat de geldigheidsduur van de samenwerkingsovereenkomst met de steunpunten analoog is aan die voor de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap. Is het niet zo dat de samenwerkingsovereenkomsten met de steunpunten voor vier jaar gelden, en die voor instellingen van de Vlaamse Gemeenschap voor vijf jaar?

Minister *Bert Anciaux* bevestigt de interpretatie van de heer De Bruyn.

Het artikel wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 46 tot en met 48

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 49

Een amendement nr. 27 voorgesteld door de heer *Jos Stassen* strekt ertoe 1° te schrappen.

De heer *Jos Stassen* stelt dat het van groot belang is dat de IVA Kunsten inspraak houdt in de samenstelling van de commissies. Dit in het belang van het evenwicht tussen continuïteit en rotatie en omwille

van een zekere mate van loskoppeling tussen het artistiek werk en de politieke besluitvorming.

De heer *Jo Vermeulen* sluit zich bij de bekommernissen van de heer *Stassen* aan, maar waarschuwt voor misverstanden. Het feit dat het onderdeel geschrapt wordt, voedt de vrees voor een politisering van de commissies. Het moet duidelijk zijn dat dat niet het geval is, maar dat het hoort bij de legistische logica van het ontwerp van decreet. De voorstellen van de administratie spelen een cruciale rol bij de samenstelling van de beoordelingscommissies, maar dat moet niet in het decreet geregeld worden, dat is uitvoering. Het is niet omdat het nu bij uitvoeringsbesluit geregeld wordt dat het systeem niet overeind blijft.

Amendement nr. 27 wordt unaniem verworpen met 9 stemmen.

Artikel 49 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikelen 50 en 51

Deze artikelen worden zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 52

Amendement nr. 28 voorgesteld door de heer *Stassen* strekt ertoe in 2°, in de voorgestelde tekst op de tiende, elfde en twaalfde regel, de woorden “waarbij ze ernaar streven hun oordeel zoveel mogelijk op elkaar af te stemmen” te vervangen door de woorden “waarbij ze streven naar een geïntegreerd advies”.

De heer *Jos Stassen* wijst erop dat via een geïntegreerd advies een deliberatie wordt ingebouwd, en er zal in elk geval overleg plaatsvinden. Bovendien is bij een integratie van beide adviezen ook de teneur van het advies duidelijk, zowel voor de organisatie zelf (ingeval van een preadvies) als voor de minister (ingeval van definitief advies)

De heer *Paul Delva* verwijst naar punt vier dat het heeft over een grote discrepantie tussen de adviezen van de administratie. In het vorige decreet stond dat er dan een deliberatiemoment kwam tussen de twee instanties met het oog een geïntegreerd advies. Nu staat er dat er een deliberatiemoment komt waarbij de diensten ernaar streven om hun oordeel zoveel

mogelijk op elkaar af te stemmen. Wat is de achtergrond van die wijziging?

Minister *Bert Anciaux* wijst erop dat het verschil is dat de vorige regeling meer het resultaat benadrukte. Artikel 52 benadrukt meer het proces. Beide commissies moeten inderdaad pogen om tot elkaar te groeien. Daardoor moeten ze mogelijk hun eigen advies aanpassen. Waar het voorheen de bedoeling was om tot één advies te komen, wordt de autonomie van de twee beoordelaars nu meer gerespecteerd. Er wordt wel nagegaan of de adviezen niet meer naar elkaar toe kunnen evolueren.

Het amendement nr. 28 wordt unaniem verworpen met 9 stemmen.

Artikel 52 wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 53

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 54

Een amendement nr. 29 voorgesteld door de heer *Stassen* strekt ertoe in de voorgestelde tekst §1 te schrappen.

De heer *Jos Stassen* stelt dat dit amendement gericht is op het behoud van de decretale regeling van de vier- en tweejarige financieringsbudgetten.

Een amendement nr. 30 voorgesteld door de heren *Dany Vandebossche*, *Bart Caron*, *Paul Delva*, *Herman Schueremans* en *Piet De Bruyn* strekt ertoe in de voorgestelde tekst in §1, op de vierde regel, na het woord “plaatsvinden” de woorden “en waarin een beslissing moet worden genomen over de subsidies voor het geheel van de werking voor twee en vier jaren” in te voegen.

Door deze toevoeging wensen *de indieners* verwarring te vermijden en wordt de mogelijkheid uitgesloten dat organisaties in verkiezingsjaren waarin enkel over tweejarige subsidieaanvragen een beslissing moet worden genomen, een driejarig budget toegekend krijgen.

Een amendement nr. 31 voorgesteld door de heer *Jos Stassen* strekt ertoe in de voorgestelde tekst in §2, op de zesde regel de datum “1 september” te vervangen door de datum “1 oktober”.

Amendement nr. 32 voorgesteld door de heren *Dany Vandebossche*, *Bart Caron*, *Paul Delva*, *Herman Schueremans* en *Piet De Bruyn* strekt ertoe in de voorgestelde tekst in §2, op de zesde regel het woord “september” te vervangen door het woord “oktober”.

De heer *Bart Caron* verduidelijkt dit amendement als volgt. Door de indiendatum in het laatste jaar voor een verkiezingsjaar vast te leggen op 1 oktober krijgen de organisaties die een aanvraag voor een vierjarige ondersteuning aanvragen meer ruimte om hun beleidsplan voor te bereiden. Voor organisaties die een aanvraag voor een tweejarige ondersteuning indienen, ligt de indiendatum op die manier ook maar twee maanden vroeger in plaats van drie.

De amendementen nrs. 29 en 31 worden unaniem verworpen met 9 stemmen.

De amendementen nrs. 30 en 32 worden samen met het aldus geamendeerde artikel 54 aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 55

Een amendement nr. 33 voorgesteld door door de heren *Dany Vandebossche*, *Bart Caron*, *Paul Delva*, *Herman Schueremans* en *Piet De Bruyn* strekt ertoe een derde lid toe te voegen, dat luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid worden de bepalingen van artikel 48 met terugwerkende kracht toegepast vanaf de subsidieperiode 2006-2009.”.

De heer *Bart Caron* verduidelijkt dat bij een vorige wijziging van het decreet op 22 december 2006 (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 946*) voor de subsidieperiode 2006-2009 de reservenorm voor de andere meerjarig gesubsidieerde organisaties werd opgetrokken van 10% naar 20%. Daarbij werden de steunpunten echter over het hoofd gezien. Door de invoeging van bovenstaande bepaling wordt deze vergetelheid omwille van een correcte gelijke behandeling met terugwerkende kracht rechtgezet.

Amendement nr. 33 en het aldus geamendeerde artikel 55 worden aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

Artikel 56

Dit artikel wordt zonder opmerkingen aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

IV. EINDSTEMMING EN WEGSTEMMEN VAN DE REFLECTIETERMIJN

Het geamendeerde ontwerp van decreet tot wijziging van het Kunstendecreet wordt aangenomen met 7 stemmen bij 2 onthoudingen.

De commissie beslist unaniem dat er conform artikel 56, 3, van het Reglement geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

De verslaggever,

De voorzitter,

Jo
VERMEULEN

Dany
VANDENBOSSCHE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 2 van het decreet van 2 april 2004 houdende de subsidiëring van kunstorganisaties, kunstenaars, organisaties voor kunsteducatie en organisaties voor sociaal-artistieke werking, internationale initiatieven, publicaties en steunpunten, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 3° worden de woorden “op het vlak van de kunsten” geschrapt;

2° er wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“9° interculturaliteit: dialoog, wederzijdse verkenning of ontmoeting met of tussen bevolkingsgroepen van diverse etnisch-culturele achtergrond;”;

3° er wordt een punt 10° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“10° personen met een etnisch-cultureel diverse achtergrond: in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad verblijvende burgers met een sociaal-culturele herkomst die verbonden is aan een niet-Beneluxland;”;

4° er wordt een punt 11° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“11° Europees subsidieprogramma: een project dat rechtstreeks of onrechtstreeks gefinancierd wordt door middelen van de Europese Unie.”.

Artikel 3

In artikel 3 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1°, m), worden tussen de woorden “de niet-commerciële distributie of omkadering” en

de woorden “van audiovisuele kunsten” de woorden “of de creatie” ingevoegd;

2° in punt 4° wordt een punt a)bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“a)bis de voorbereiding van een internationaal project op het vlak van de kunsten binnen een Europees subsidieprogramma;”.

Artikel 4

In artikel 5 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 worden de woorden “de nodige” telkens geschrapt;

2° er wordt een §1bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§1bis. Als het tweejarige of vierjarige financieringsbudget, vermeld in §1, de door de Vlaamse Regering bepaalde bedragen bereikt, zijn de volgende elementen in die budgetten inbegrepen en kan voor deze elementen geen aanvullende subsidie worden verkregen op basis van dit decreet:

1° internationale, kunsteducatieve en sociaal-artistieke elementen van de werking;

2° creatieopdrachten;

3° publicaties;

4° opnameprojecten.

In afwijking van het eerste lid is de internationale werking van de meerjarige werkingen, vermeld in artikel 3, 1°, a) en b), steeds in het financieringsbudget inbegrepen en kan voor die elementen geen aanvullende subsidie worden verkregen op basis van dit decreet.”.

3° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De subsidies, bedoeld in artikel 4, §1, worden in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld:

1° een eerste schijf van 45% van de totale subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, uitbetaald vanaf 1 februari;

2° een tweede schijf van 45% van de subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, uitbetaald vanaf 1 juli;

3° het saldo van 10% van de subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, wordt uitbetaald nadat de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst heeft vastgesteld dat de voorwaarden waaronder de subsidie toegekend werd, nageleefd werden.”.

Artikel 5

In artikel 6 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1, eerste lid, worden de woorden “op 1 september van het voorlaatste jaar” vervangen door de woorden “op 1 oktober van het voorlaatste jaar”, en in §1, tweede lid, worden de woorden “op 1 februari van het jaar” vervangen door de woorden “op 1 december van het voorlaatste jaar”;
- 2° in §3 worden de woorden “en volledig” geschrapt;
- 3° in §5 wordt de zin “Deze beslissing gebeurt met inbegrip van de optionele internationale, sociaal-artistieke en kunsteducatieve elementen van de werking, aan de hand van de criteria, vermeld in artikel 43 en artikel 55.” geschrapt.

Artikel 6

In artikel 7 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1bis wordt punt 1° vervangen door wat volgt:
- “1° het actieplan per werkingsjaar, vermeld in artikel 7, §4, uitvoeren;”;
- 2° in §1bis, 5°, worden de woorden “enkel met zelfstandige werknemers werken” vervangen door de woorden “enkel met zelfstandige kunstenaars werken”;
- 3° in §1bis worden punten 6° en 7° opgeheven;
- 4° §2 wordt vervangen door wat volgt:
- “§2. De Vlaamse Regering bepaalt nader de aanvullende voorwaarden waaraan moet worden voldaan in geval van subsidiëring als vermeld in artikel 4, §1, en die betrekking hebben op het

minimum aantal activiteiten, het minimum aantal eigen creaties en oorspronkelijke creatieopdrachten, het minimum percentage eigen inkomsten en het minimum percentage van het toegekende financieringsbudget, te gebruiken voor de honorering van kunstenaars.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de termen “creaties” en “creatieopdrachten”, alsook de wijze waarop het minimumpercentage eigen inkomsten en het minimumpercentage van het toegekende financieringsbudget voor de honorering van kunstenaars worden berekend.”;

- 5° in §3, 1°, wordt het woord “optionele” geschrapt;
- 6° §4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. De organisatie is verplicht om voor elk werkingsjaar een actieplan in te dienen op basis van de ter beschikking gestelde middelen, en in functie van de beslissing van de Vlaamse Regering.

Dit actieplan wordt ter informatie voorgelegd aan de bevoegde beoordelingscommissie, die hierover een advies kan uitbrengen.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de wijze waarop en de termijn waarbinnen de organisatie dit actieplan moet indienen.”.

Artikel 7

In artikel 8 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1 wordt punt 8° vervangen door wat volgt:
- “8° het sporen van het artistieke met het financiële beleidsplan;”;
- 2° aan §1 wordt een punt 9° toegevoegd, dat luidt als volgt:
- “9° de concretisering van de interculturaliteit op het vlak van programmering, participatie, personeelsbeleid en bestuur.”;
- 3° §3 wordt geschrapt.

Artikel 8

In artikel 10 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° in §1 worden de woorden “aangepast meerjarig beleidsplan” vervangen door het woord “actieplan”;
- 2° §2 wordt opgeheven;
- 3° §3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Zonder afbreuk te doen aan de toepassing van artikel 5, §1, moeten de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de gemeenten, in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, waar een organisatie als vermeld in artikel 3, 1°, c), is gevestigd die opgericht of mede opgericht werd door de Vlaamse Gemeenschapscommissie of door gemeenten in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, en die gesubsidieerd wordt als vermeld in artikel 5, §1, behoudens afwijkingen toegestaan door de Vlaamse Regering, in een overeenkomst met de organisatie als vermeld in artikel 3, 1°, c), een subsidieregeling bepalen, die goedgekeurd moet worden door de Vlaamse Regering. De overeenkomsten worden opgenomen in het actieplan van die organisatie, vermeld in artikel 7, §4, eerste lid, van die organisatie.”

Artikel 9

In artikel 11 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

- 1° §3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Organisaties die gesubsidieerd worden als vermeld in artikel 4, §1, bezorgen op verzoek van de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst alle informatie, enerzijds voor de registratie van gegevens en anderzijds voor het toezicht op de subsidiëringsvoorwaarden.”;

- 2° §4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. Als de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst vaststelt dat een organisatie die wordt gesubsidieerd als vermeld in artikel 4, §1, de voorwaarden, vermeld in artikel 7, of de aanvullende subsidiëringsvoorwaarden, bepaald door de

Vlaamse Regering krachtens artikel 9, niet helemaal heeft vervuld, dan kan de Vlaamse Regering op advies van de door haar aangewezen dienst beslissen om over te gaan tot:

- 1° inhouding en/of terugvordering van een gedeelte van het financieringsbudget dat toegekend werd aan de organisatie;
- 2° definitieve stopzetting van de subsidiëring van de organisatie.”;
- 3° §5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. De inhouding, terugvordering en de stopzetting die de Vlaamse Regering oplegt, moeten in een redelijke verhouding staan tot de vastgestelde inbreuken op de basis- en subsidiëringsvoorwaarden.”;
- 4° in §6 en §7 worden de woorden “terugvordering of stopzetting” telkens vervangen door de woorden “inhouding, terugvordering en/of stopzetting”.

Artikel 10

Artikel 14 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 14

§1. Organisaties die een subsidie krijgen overeenkomstig artikel 4, §1, artikel 19, §1, of artikel 71, §1, kunnen geen subsidie verkrijgen als vermeld in artikel 13, §1.

§2. De volgende activiteiten komen niet in aanmerking voor een subsidie als vermeld in artikel 13, §1:

- 1° de creatieve activiteit van organisaties die zich afspeelt binnen het werkterrein van het Vlaams Fonds voor de Letteren, opgericht krachtens het decreet van 30 maart 1999 houdende de oprichting van een Vlaams Fonds voor de Letteren, met uitzondering van de subsidies, vermeld in artikel 21, 3°;
- 2° de creatieve activiteit van organisaties die zich afspeelt binnen het werkterrein van het Vlaams Audiovisueel Fonds, opgericht krachtens het decreet van 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse Regering om toe te treden tot en om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds;

3° het ontwerp en de uitvoering van al dan niet experimentele bouwprojecten.”.

Artikel 11

In artikel 16, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 2° worden de woorden “enkel met zelfstandige werknemers werken” vervangen door de woorden “enkel met zelfstandige medewerkers werken”;

2° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° een overzicht kunnen voorleggen van alle inkomsten en uitgaven, verbonden aan het project.”;

3° punten 4° en 5° worden opgeheven.

Artikel 12

In artikel 17, §1, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 5° wordt vervangen door wat volgt:

“5° het sporen van de artistieke met de financiële planning;”;

2° er wordt een punt 6° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“6° de concretisering van de interculturaliteit.”.

Artikel 13

In hetzelfde decreet wordt een artikel 17bis ingevoegd dat luidt als volgt:

“Artikel 17bis

Met behoud van de toepassing van artikel 16 mag de Vlaamse Regering aanvullende subsidiëringsvoorwaarden opleggen, uitsluitend met de bedoeling dubbele subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap te voorkomen.”.

Artikel 14

In artikel 18 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §5 wordt opgeheven;

2° §6 wordt vervangen door wat volgt:

“§6. De door de Vlaamse Regering aangewezen dienst onderzoekt na afloop van het gesubsidieerde project, vermeld in artikel 13, §1, of bij de realisatie is voldaan aan de subsidiëringsvoorwaarden die er specifiek van toepassing op waren.”;

3° §7 wordt vervangen door wat volgt:

“§7. Als de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst vaststelt dat een organisatie die wordt gesubsidieerd, als vermeld in artikel 13, §1, de voorwaarden, vermeld in artikel 16, of de aanvullende subsidiëringsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering krachtens artikel 17bis, niet helemaal heeft vervuld, dan kan de Vlaamse Regering op advies van de door haar aangewezen dienst beslissen om over te gaan tot inhouding en/of terugvordering van een gedeelte of het geheel van de projectsubsidie die toegekend werd aan de organisatie.”;

4° §8 wordt vervangen door wat volgt:

“§8. De inhouding en/of terugvordering die de Vlaamse Regering oplegt, moet in een redelijke verhouding staan tot de vastgestelde inbreuken op de basis- en subsidiëringsvoorwaarden.”;

5° in §9 en §10 wordt het woord “terugvordering” telkens vervangen door de woorden “inhouding en/of terugvordering”.

Artikel 15

In artikel 19 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2, 2°, worden de woorden “minstens zes maanden” vervangen door de woorden “uiterlijk één maand”;

2° er wordt een punt 2°bis ingevoegd dat luidt als volgt:

“2°bis In afwijking van artikel 5, §1, kan de duurtijd van de subsidiëring van organisaties die gesubsidieerd worden overeenkomstig artikel 4, §1, en die in de loop van de periode als bedoeld in 2° door de Vlaamse Regering als instelling van de Vlaamse Gemeenschap worden aangewezen, verlengd worden tot het begin van de volgende looptijd als bedoeld in 2°;”;

3° in 3° wordt het woord “beleidsplan” telkens vervangen door het woord “actieplan”;

4° §3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De bevoegde beoordelingscommissies, zoals vermeld in artikel 79, §6, beoordelen de artistieke en inhoudelijke aspecten van de werking van de instellingen, vermeld in artikel 3, 1°, k), en brengen daarover advies uit. De beoordeling gebeurt op grond van de criteria, vastgelegd in de beheersovereenkomst, waaronder de relevante beoordelingscriteria, vermeld in artikel 8, §1. De door de Vlaamse Regering aangewezen dienst beoordeelt de werking en het beheer van de organisatie en brengt daarover advies uit.”;

5° er wordt een §7 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§7. Alle instellingen van de Vlaamse Gemeenschap hebben binnen hun werking aandacht voor de bevordering van de interculturaliteit.”.

Artikel 16

In artikel 20 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° punt 3° wordt vervangen door wat volgt:

“3° het ontwerp en de uitvoering van al dan niet experimentele bouwprojecten.”;

2° punt 4° wordt opgeheven.

Artikel 17

In artikel 23 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen, onderzoekt of de aanvraag tijdig werd ingediend en voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 22, §1. Als de aanvraag niet tijdig werd ingediend of als ze niet voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 22, §1, is de aanvraag onontvankelijk. De Vlaamse Regering bepaalt nader de procedure voor de behandeling van de ontvankelijkheid van de aanvragen.”;

2° in §5 worden de woorden “geheel of ten dele” vervangen door de woorden “geheel of gedeeltelijk”;

3° in §6 worden de woorden “subsidiëringsvoorwaarden en de beoordelingscriteria” vervangen door het woord “subsidiëringsvoorwaarden”;

4° §7 wordt vervangen door wat volgt:

“§7. Als de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst vaststelt dat voor een toegekende subsidie, als vermeld in artikel 21, niet geheel werd voldaan aan de subsidiëringsvoorwaarden, vermeld in artikel 22, §1, dan kan de Vlaamse Regering op advies van de door haar aangewezen dienst beslissen om over te gaan tot inhouding en/of terugvordering van een gedeelte of het geheel van de subsidie die toegekend werd aan de aanvrager.”;

5° §8 wordt vervangen door wat volgt:

“§8. De inhouding en/of terugvordering die de Vlaamse Regering oplegt, moet in een redelijke verhouding staan tot de vastgestelde inbreuk op de subsidiëringsvoorwaarden.”;

6° in §9 en §10 wordt het woord “terugvordering” telkens vervangen door de woorden “inhouding en/of terugvordering”.

Artikel 18

In artikel 29 van hetzelfde decreet wordt het laatste lid opgeheven.

Artikel 19

In artikel 33 van hetzelfde decreet worden de woorden “dat zich situeert op het vlak van de creatie en de presentatie,” geschrapt.

Artikel 20

In hetzelfde decreet wordt een artikel 35bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 35bis

Naast de organisaties die ingevolge de toepassing van artikel 5, §1bis, en van artikel 40, §1bis, uitgesloten zijn van subsidies voor creatieopdrachten, kunnen ook de organisaties die gesubsidieerd worden overeenkomstig artikel 19, §1, en artikel 71, §1, geen subsidie verkrijgen als vermeld in artikel 21, 3°.”

Artikel 21

In artikel 40 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 worden de woorden “de nodige” telkens geschrapt;

2° er wordt een §1bis ingevoegd, die luidt als volgt:

“§1bis. Als het tweejarige of vierjarige financieringsbudget, vermeld in §1, de door de Vlaamse Regering bepaalde bedragen bereikt, zijn de volgende elementen in het financieringsbudget inbegrepen en kan voor die elementen geen aanvullende subsidie worden verkregen op basis van dit decreet:

1° internationale elementen van de werking;

2° creatieopdrachten;

3° publicaties;

4° opnameprojecten.

3° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De subsidies, bedoeld in artikel 39, §1, worden in de vorm van voorschotten beschikbaar gesteld:

1° een eerste schijf van 45% van de totale subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, uitbetaald vanaf 1 februari;

2° een tweede schijf van 45% van de subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, uitbetaald vanaf 1 juli;

3° het saldo van 10% van de subsidie die voor dat werkingsjaar is toegekend, wordt uitbetaald nadat de door de Vlaamse Regering aangewezene dienst heeft vastgesteld dat de voorwaarden waaronder de subsidie toegekend werd, nageleefd werden.”

Artikel 22

In artikel 41 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, eerste lid, worden de woorden “op 1 september van het voorlaatste jaar” vervangen door de woorden “op 1 oktober van het voorlaatste jaar”, en in §1, tweede lid, worden de woorden “op 1 februari van het jaar” vervangen door de woorden “op 1 december van het voorlaatste jaar”;

2° in §5 worden de woorden “Deze beslissing gebeurt met inbegrip van de optionele internationale elementen van de werking, aan de hand van de criteria vermeld in artikel 55.” geschrapt.

Artikel 23

In artikel 42 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §1bis wordt vervangen door wat volgt:

“§1bis. De organisaties, vermeld in artikel 3, 1°, n) en o), die subsidies ontvangen voor het geheel van de werking, vermeld in artikel 39, moeten bovendien voldoen aan de volgende subsidiëeringsvoorwaarden:

1° het actieplan per werkingsjaar, vermeld in artikel 42, §4, uitvoeren;

2° het inhoudelijke beleid, op grond van het beleidsplan, toevertrouwen aan een of meer personen die de leiding uitoefenen en die contractueel verbonden zijn aan de organisatie;

3° het zakelijke beleid, op grond van het beleidsplan, toevertrouwen aan een zakelijke leiding die contractueel verbonden is aan de organisatie. Het inhoudelijke en het zakelijke beleid kunnen aan dezelfde persoon worden toevertrouwd;

4° de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomsten naleven, gesloten tussen de erkende vakbonden en werkgeversfederaties en geregistreerd op de bevoegde federale overheidsdienst;

5° aan de bezoldigde, zelfstandige, inhoudelijke en inhoudelijk-technische medewerkers op wie de organisatie een beroep doet, minstens evenveel betalen als de loonkosten die minstens verschuldigd zijn aan een werknemer voor dezelfde prestatie, en enkel met zelfstandige kunstenaars werken die een zelfstandigheidsverklaring kunnen voorleggen;

6° een boekhouding voeren conform de bepalingen van de wet van 17 juli 1975 op de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen.”;

2° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De Vlaamse Regering bepaalt nader de voorwaarden, die moeten behaald worden om in aanmerking te komen voor subsidiëring zoals bedoeld in artikel 39, §1, en die betrekking hebben op het minimum aantal activiteiten, het minimum percentage eigen inkomsten, het minimum percentage van het toegekende financieringsbudget te gebruiken voor de honorering van inhoudelijke medewerkers.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de wijze waarop het minimumpercentage eigen inkomsten en het minimumpercentage van het toegekende financieringsbudget te gebruiken voor de honorering van inhoudelijke medewerkers worden berekend.”;

3° §4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. De organisatie is verplicht om voor elk werkingsjaar een actieplan in te dienen op basis van de ter beschikking gestelde middelen, en in functie van de beslissing van de Vlaamse Regering.

Dit actieplan wordt ter informatie voorgelegd aan de bevoegde beoordelingscommissie, die hierover een advies kan uitbrengen.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de wijze waarop en de termijn waarbinnen de organisatie dit actieplan moet indienen.”.

Artikel 24

In artikel 43 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 en §2 wordt punt 7° vervangen door wat volgt:

“7° het sporen van het inhoudelijke met het financiële beleidsplan;”;

2° aan §1 en §2 wordt een punt 8° toegevoegd, dat luidt als volgt:

“8° de concretisering van de interculturaliteit op het vlak van programmering, participatie, personeelsbeleid en bestuur.”;

3° in §3 worden de woorden “artistieke of” telkens geschrapt;

4° in §3 wordt het laatste lid opgeheven.

Artikel 25

In hetzelfde decreet wordt een artikel 43bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 43bis

Met behoud van de toepassing van artikel 42 mag de Vlaamse Regering aanvullende subsidiëringvoorwaarden opleggen, uitsluitend met de bedoeling dubbele subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap te voorkomen.”.

Artikel 26

In artikel 44 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De door de Vlaamse Regering aangewezen dienst onderzoekt na elk werkingsjaar of de organisaties die gesubsidieerd worden als bedoeld in artikel 39, §1, voldoen aan de voorwaarden, genoemd in de artikelen 42, 43 en 43bis.”;

2° §3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. Organisaties die gesubsidieerd worden als vermeld in artikel 42, §1, bezorgen op verzoek van de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst alle informatie, enerzijds voor de registratie van gegevens en anderzijds voor het toezicht op de subsidiëeringsvoorwaarden.”;

3° §4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. Als de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst vaststelt dat een organisatie die wordt gesubsidieerd als vermeld in artikel 39, §1, de voorwaarden, vermeld in artikel 42, of de aanvullende subsidiëeringsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering krachtens artikel 43bis, niet helemaal heeft vervuld, dan kan de Vlaamse Regering op advies van de door haar aangewezen dienst, beslissen over te gaan tot:

1° inhouding en/of terugvordering van een gedeelte van het financieringsbudget dat toegekend werd aan de organisatie;

2° definitieve stopzetting van de subsidiëring van de organisatie.”;

4° §5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. De inhouding, terugvordering of stopzetting die de Vlaamse Regering oplegt, moeten in een redelijke verhouding staan tot de vastgestelde inbreuken op de basis- en subsidiëeringsvoorwaarden.”;

5° in §6 en §7 worden de woorden “terugvordering of stopzetting” telkens vervangen door de woorden “inhouding, terugvordering en/of stopzetting”.

Artikel 27

Artikel 47 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 47

Naast de organisaties die ingevolge de toepassing van artikel 5, §1bis, uitgesloten zijn van subsidies voor kunsteducatieve en sociaal-artistieke elementen van de werking, kunnen ook de organisaties die gesubsidieerd worden overeenkomstig artikel 19, §1, artikel 39, §1, en artikel 71, §1, geen subsidie verkrijgen als vermeld in artikel 46, §1.”.

Artikel 28

In artikel 49 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1, 1°, worden de woorden “met niet-commercieel karakter” geschrapt;

2° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De organisaties die subsidies ontvangen als vermeld in artikel 46, §1, moeten bij de realisatie van het project bovendien voldoen aan de volgende subsidiëeringsvoorwaarden:

1° de toepasselijke collectieve arbeidsovereenkomsten naleven, gesloten tussen de erkende vakbonden en werkgeversfederaties en geregistreerd op de bevoegde federale overheidsdienst;

2° aan de bezoldigde, zelfstandige, artistieke en inhoudelijk-technische medewerkers op wie de organisatie een beroep doet, minstens evenveel betalen als de loonkosten die minstens verschuldigd zijn aan een werknemer voor dezelfde prestatie, en enkel met zelfstandige medewerkers werken die een zelfstandigheidsverklaring kunnen voorleggen;

3° een overzicht kunnen voorleggen van alle inkomsten en uitgaven die verbonden zijn aan het project.”.

Artikel 29

In artikel 50 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 en §2 worden respectievelijk punt 9° en punt 6° vervangen door wat volgt:

“9° het sporen van de inhoudelijke met de financiële planning;”;

“6° het sporen van de inhoudelijke met de financiële planning;”;

2° in §1 en §2 worden respectievelijk een punt 10° en een punt 7° toegevoegd, die luiden als volgt:

“10° de concretisering van de interculturaliteit.”;

“7° de concretisering van de interculturaliteit.”;

3° in §3 worden de woorden “artistieke of” telkens geschrapt.

Artikel 30

In hetzelfde decreet wordt een artikel 50bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 50bis

Zonder afbreuk te doen aan de toepassing van artikel 49 mag de Vlaamse Regering aanvullende subsidiëeringsvoorwaarden opleggen, uitsluitend met de bedoeling dubbele subsidiëering vanwege de Vlaamse Gemeenschap te voorkomen.”.

Artikel 31

In artikel 51 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §5 wordt vervangen door wat volgt:

“§5. De door de Vlaamse Regering aangewezen dienst onderzoekt na afloop van het gesubsidieerde project, vermeld in artikel 50, §1, of bij de realisatie is voldaan aan de subsidiëeringsvoorwaarden die er specifiek van toepassing op waren.”;

2° §6 wordt vervangen door wat volgt:

“§6. Als de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst vaststelt dat een organisatie die wordt gesubsidieerd, als vermeld in artikel 46, §1, de voorwaarden, vermeld in artikel 49, of de aanvullende subsidiëeringsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering krachtens artikel 50bis, niet helemaal heeft vervuld, dan kan de Vlaamse Regering op advies van de door de Vlaamse Regering

aangewezen dienst beslissen om over te gaan tot inhouding en/of terugvordering van een gedeelte of het geheel van de projectsubsidie die toegekend werd aan de organisatie.”;

3° §7 wordt vervangen door wat volgt:

“§7. De inhouding en/of terugvordering die de Vlaamse Regering oplegt, moet in een redelijke verhouding staan tot de vastgestelde inbreuken op de basis- en subsidiëeringsvoorwaarden.”;

4° in §8 en §9 wordt het woord “terugvordering” telkens vervangen door de woorden “inhouding en/of terugvordering”.

Artikel 32

In artikel 52 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §1 wordt een punt 1°bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“1°bis de voorbereiding van een internationaal project op het vlak van de kunsten binnen een Europees subsidieprogramma”;

2° er wordt een §3 toegevoegd, die luidt als volgt:

“§3. De Vlaamse Regering kan in functie van de door haar geformuleerde prioriteiten landen of regio's bepalen die met het oog op haar beleid prioritair zijn, en de prioriteitsgraad van die landen en regio's, bepalen.”.

Artikel 33

In artikel 53 van hetzelfde decreet worden de woorden “vermeld in artikel 52, §1, 1°, 2° en 3°” telkens vervangen door de woorden “vermeld in artikel 52, §1, 1° tot en met 3°”.

Artikel 34

Artikel 54 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 54

§1. Organisaties die beschikken over rechtspersoonlijkheid kunnen in aanmerking komen voor de subsidiëering, vermeld in artikel 3, 4°.

§2. Natuurlijke personen kunnen in aanmerking komen voor de subsidiëring, vermeld in artikel 3, 4°, a), b), d) en e).

§3. Naast de organisaties, die ingevolge de toepassing van artikel 5, §1bis, en van artikel 40, §1bis, uitgesloten zijn van subsidies voor internationale elementen van de werking, kunnen ook de organisaties die gesubsidieerd worden overeenkomstig artikel 19, §1, en artikel 71, §1, geen subsidie verkrijgen als vermeld in artikel 52, §1, 1° en 4°.”.

Artikel 35

In artikel 55 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° wordt punt e) vervangen door wat volgt:

“e) het sporen van de inhoudelijke met de financiële planning;”;

2° aan punt 1° worden een punt f) en een punt g) toegevoegd, die luiden als volgt:

“f) de concretisering van de interculturaliteit;

g) de prioriteitsgraad van het land of de regio in het beleid, vastgesteld krachtens artikel 52, §3, waarop het internationale project betrekking heeft.”;

3° er wordt een punt 1°bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“1°bis voor de voorbereiding van internationale projecten op het vlak van de kunsten binnen een Europees subsidieprogramma:

a) de kwaliteit van het artistieke of inhoudelijke concept;

b) het belang en de kwaliteit van het project binnen de internationale context;

c) het belang van het project voor de verdere ontwikkeling van het artistieke parcours;

d) de concretisering van de interculturaliteit;

e) de prioriteitsgraad van het land of de regio in het beleid, vastgesteld krachtens

artikel 52, §3, waarop het internationale project betrekking heeft;”;

4° aan punt 2° wordt een punt c) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“c) de prioriteitsgraad van het land of de regio in het beleid, vastgesteld krachtens artikel 52, §3, waar het werkverblijf plaatsvindt;”;

5° in punt 3° wordt punt f) vervangen door wat volgt:

“f) het sporen van het inhoudelijke met het financiële beleidsplan;”;

6° aan punt 3° worden een punt g) en een punt h) toegevoegd, die luiden als volgt:

“g) de concretisering van de interculturaliteit;

h) de prioriteitsgraad van het land of de regio in het beleid, vastgesteld krachtens artikel 52, §3, waarop de werking van de internationale netwerkorganisatie betrekking heeft;”;

7° aan punt 4° wordt een punt d) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“d) de prioriteitsgraad van het land of de regio in het beleid, vastgesteld krachtens artikel 52, §3, waar de buitenlandse activiteit plaatsvindt of waar de buitenlandse gast betrokken is bij het kunstgebeuren;”;

8° aan punt 5° wordt een punt d) toegevoegd, dat luidt als volgt:

“d) de prioriteitsgraad van het land of de regio in het beleid, vastgesteld krachtens artikel 52, §3, waar de schriftelijke bijdrage haar oorsprong heeft.”.

Artikel 36

In hetzelfde decreet wordt een artikel 55bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 55bis

Zonder afbreuk te doen aan de toepassing van artikel 54 mag de Vlaamse Regering aanvullende subsidiëeringsvoorwaarden opleggen, uitsluitend met de bedoeling dubbele subsidiëring vanwege de Vlaamse Gemeenschap te voorkomen.”.

Artikel 37

In artikel 56 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in §2 worden de woorden “de behandeling van onontvankelijke aanvragen” vervangen door de woorden “de behandeling van de ontvankelijkheid van de aanvragen”;

2° §6 wordt vervangen door wat volgt:

“§6. Als de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst vaststelt dat een gesubsidieerd initiatief als vermeld in artikel 52, §1, de basisvoorwaarden, vermeld in artikel 54, of de aanvullende subsidiëeringsvoorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering krachtens artikel 55bis, niet helemaal heeft vervuld, dan kan de Vlaamse Regering op advies van de door haar aangewezen dienst beslissen om over te gaan tot inhouding en/of terugvordering van een gedeelte of het geheel van de subsidie die toegekend werd aan het gesubsidieerde initiatief.”;

3° §7 wordt vervangen door wat volgt:

“§7. De inhouding en/of terugvordering die de Vlaamse Regering oplegt, moet in een redelijke verhouding staan tot de vastgestelde inbreuken op de basisvoorwaarden.”;

4° in §8 en §9 wordt het woord “terugvordering” telkens vervangen door de woorden “inhouding en/of terugvordering”.

Artikel 38

In hetzelfde decreet wordt een artikel 57bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 57bis

Naast de organisaties die ingevolge de toepassing van artikel 5, §1bis, en van artikel 40, §1bis, uitgesloten zijn van subsidies voor publicaties en opnameprojecten, kunnen ook de organisaties die gesubsidieerd worden overeenkomstig artikel 19, §1, en artikel 71, §1, geen subsidie verkrijgen als vermeld in artikel 57, 2° en 3°.”.

Artikel 39

In artikel 59 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §1 wordt vervangen door wat volgt:

“§1. De Vlaamse Regering bepaalt op welke wijze de aanvraag tot subsidiëring moet worden ingediend bij de dienst die de Vlaamse Regering aangewezen heeft. Ze bepaalt eveneens welke gegevens en documenten de aanvraag tot subsidiëring minstens moet bevatten.

De aanvragen tot subsidiëring voor een vierjarige periode, bedoeld in artikel 57, 1°, moeten uiterlijk op 1 oktober van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan de vierjarige subsidieperiode bij de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst worden ingediend.

De aanvragen tot subsidiëring voor een tweejarige periode, bedoeld in artikel 57, 1°, moeten uiterlijk op 1 december van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan de tweejarige subsidieperiode bij de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst worden ingediend.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de datum van indiening van de aanvragen tot subsidiëring, bedoeld in artikel 57, 2°.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de datum van indiening van de aanvragen tot subsidiëring, bedoeld in artikel 57, 3°.”;

2° §2 wordt vervangen door wat volgt:

“§2. De door de Vlaamse Regering aangewezen dienst onderzoekt of de aanvraag tijdig werd ingediend en of ze voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 58. Als de aanvraag niet tijdig werd ingediend of niet voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 58, eerste lid, is de aanvraag onontvankelijk. De Vlaamse Regering bepaalt nader de procedure voor de behandeling van de ontvankelijkheid van de aanvragen.”;

3° §4 wordt vervangen door wat volgt:

“§4. De Vlaamse Regering neemt de beslissing over de toekenning en de grootte van de subsidies, vermeld in artikel 57, 1°, uiterlijk zes maanden voor het begin van de meerjarige periode, vermeld in artikel 64.

De Vlaamse Regering neemt de beslissing over de toekenning en de grootte van de subsidies, vermeld in artikel 57, 2° en 3°, vier maanden na de

uiterste indieningsdatum van de aanvragen tot subsidiëring, zoals vermeld in §1.”;

4° §6 wordt vervangen door wat volgt:

“§6. Als de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst vaststelt dat een gesubsidieerde publicatie of een gesubsidieerd opnameproject, als vermeld in artikel 57, de basisvoorwaarden, vermeld in artikelen 58, 60, 62, 65 en 69, niet helemaal heeft vervuld, dan kan de Vlaamse Regering op advies van de door haar aangewezen dienst beslissen om over te gaan tot inhouding en/of terugvordering van een gedeelte of het geheel van de subsidie die toegekend werd aan de gesubsidieerde publicatie of het gesubsidieerde opnameproject.”;

5° §7 wordt vervangen door wat volgt:

“§7. De inhouding en/of terugvordering die de Vlaamse Regering oplegt, moet in een redelijke verhouding staan tot de vastgestelde inbreuken op de basisvoorwaarden.”;

6° in §8 worden de woorden “als bedoeld in §6, 1° of 2°” vervangen door de woorden “als bedoeld in §6”;

7° in §8 en §9 wordt het woord “terugvordering” telkens vervangen door de woorden “inhouding en/of terugvordering”.

Artikel 40

In artikel 61, 3°, van hetzelfde decreet worden de woorden “hoofdstuk II en hoofdstuk IV” vervangen door de woorden “hoofdstuk II, afdeling I en III, hoofdstuk IV, afdeling I, en hoofdstuk VII”.

Artikel 41

In artikel 63 van hetzelfde decreet wordt punt 9° vervangen door wat volgt:

“9° het sporen van het artistieke met het financiële beleidsplan;”.

Artikel 42

In artikel 64bis, §1, van hetzelfde decreet worden de woorden “artikel 84” vervangen door de woorden “artikel 57, 1°”.

Artikel 43

In hetzelfde decreet wordt een artikel 72bis, ingevoegd dat luidt als volgt:

“Artikel 72bis

Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, moeten de steunpunten, vermeld in artikel 2, 7°, en in artikel 3, 6°, voldoen aan de volgende basisvoorwaarden:

- 1° beschikken over rechtspersoonlijkheid met niet-commercieel karakter;
- 2° gevestigd zijn in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad;
- 3° een meerjarig artistiek of inhoudelijk en financieel beleidsplan indienen;
- 4° aanwijsbare inspanningen leveren om in de raad van bestuur personen met een etnisch-cultureel diverse achtergrond op te nemen;
- 5° aanwijsbare inspanningen leveren voor de aanwerving van personen met een etnisch-cultureel diverse achtergrond op staf- of middenkaderniveau.”.

Artikel 44

In artikel 73 van hetzelfde decreet wordt §3 vervangen door wat volgt:

“§3. De dienst die de Vlaamse Regering heeft aangewezen, onderzoekt of de aanvraag tijdig werd ingediend en voldoet aan de voorwaarden vermeld in artikel 72bis, punten 1° tot en met 3°. Als de aanvraag niet tijdig werd ingediend of niet voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 72bis, punten 1° tot en met 3°, is de aanvraag onontvankelijk.

De Vlaamse Regering bepaalt nader de procedure voor de behandeling van de ontvankelijkheid van de aanvragen.”.

Artikel 45

In hetzelfde decreet wordt een artikel 73bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 73bis

§1. De Vlaamse Regering sluit met de steunpunten, vermeld in artikel 2, 7°, en in artikel 3, 6°, een samenwerkingsovereenkomst. Die samenwerkingsovereenkomst bepaalt nader de invulling van de kerntaken, vermeld in artikel 74, §2 en §3, de samenwerking met de steunpunten uit hetzelfde beleidsveld en, naargelang van de inhoudelijke noodzaak, met steunpunten uit andere beleidsvelden, en de voorwaarden inzake werking, evaluatie, toezicht en sancties.

§2. De samenwerkingsovereenkomst heeft een looptijd van vier jaar en wordt gesloten uiterlijk één maand voor ze in werking treedt.

§3. De steunpunten zetten het ingediende beleidsplan, vermeld in artikel 73, §1, om in een actieplan dat in overeenstemming is met de gesloten overeenkomst en dat wordt opgemaakt voor een periode van vier jaar. De procedure voor het indienen van het actieplan en de voorwaarden waaraan het moet voldoen, worden opgenomen in de samenwerkingsovereenkomst, vermeld in §1.”.

Artikel 46

In artikel 74, §4, van hetzelfde decreet worden de woorden “culturele diversiteit” vervangen door het woord “interculturaliteit”.

Artikel 47

Artikel 75 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 48

Artikel 76 van hetzelfde decreet wordt vervangen door wat volgt:

“Artikel 76

§1. De steunpunten kunnen gedurende de vierjarige subsidieperiode onbeperkt een reserve aanleggen met eigen inkomsten en subsidies.

Een reserve wordt in de balans van de steunpunten opgenomen als een onderdeel van het eigen vermogen en bestaat uit de volgende rekeningen, vermeld in de minimumindeling van het algemeen rekenin-

genstelsel, dat als bijlage is gevoegd bij het koninklijk besluit van 19 december 2003 betreffende de boekhoudkundige verplichtingen en de openbaarmaking van de jaarrekening van bepaalde verenigingen zonder winstoogmerk, internationale verenigingen zonder winstoogmerk en stichtingen:

1° rekening 13: bestemde fondsen;

2° rekening 14: overgedragen resultaat.

De reserve moet worden aangewend voor de realisatie van het beleidsplan, vermeld in artikel 72bis, 3°.

§2. Als de steunpunten, vermeld in §1, op het einde van de vierjarige subsidieperiode nog beschikken over een reserve, aangelegd overeenkomstig §1, kan die reserve overgedragen worden naar een volgende vierjarige subsidieperiode op voorwaarde dat, ten opzichte van de bestaande reserve in het begin van de subsidieperiode, de aangroei niet meer bedraagt dan twintig percent van de gemiddelde jaarlijkse personeels- en werkingskosten, berekend over de voorbije vierjarige subsidieperiode.

De personeels- en werkingskosten omvatten alle kosten die betrekking hebben op de uitvoering en de realisatie van het actieplan, vermeld in artikel 73bis, §3, en die in de voorbije vierjarige subsidieperiode tot stand zijn gekomen.

De personeels- en werkingskosten zijn de som van alle kosten, met uitzondering van de afschrijvingen op kapitaalsubsidies.

De Vlaamse Regering kan, na advies van de Inspectie van Financiën, een afwijking toestaan van het percentage, vermeld in het eerste lid, op voorwaarde dat het steunpunt een gemotiveerd bestedingsplan voor de te veel opgebouwde reserve indient bij de dienst die de Vlaamse Regering daartoe heeft aangewezen.

De overgedragen reserve, vermeld in het eerste en tweede lid, wordt aangewend voor de realisatie van het beleidsplan, vermeld in artikel 73bis, §3.

§3. Als bij de afrekening van het laatste werkingsjaar van de vierjarige subsidieperiode de aangroei van de reserve groter is dan het bedrag, vermeld in §2, dan wordt het teveel ingehouden van het nog uit te keren saldo van het financieringsbudget dat toegekend is aan het steunpunt voor de voorbije vierjarige subsidieperiode en wordt het eventueel daarna nog resterende bedrag in mindering gebracht op de voorschotten, toegekend voor het eerste werkingsjaar van

de nieuwe subsidieperiode, tot maximaal het bedrag van de werkingssubsidie, toegekend voor het laatste jaar van de voorbije vierjarige subsidieperiode.

Als aan een steunpunt na afloop van de vierjarige subsidieperiode geen subsidies meer worden verleend voor het geheel van zijn werking in de vorm van een financieringsbudget als vermeld in artikel 72, §1, dan is het steunpunt verplicht een gemotiveerd bestedingsplan voor de reserve, aangelegd overeenkomstig §1, in te dienen bij de dienst, aangewezen door de Vlaamse Regering. De reserve wordt in voorkomend geval prioritair aangewend om te voldoen aan de arbeidsrechtelijke verplichtingen.”

Artikel 49

In artikel 79 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° §2 wordt opgeheven;

2° §3 wordt vervangen door wat volgt:

“§3. De leden van de beoordelingscommissies worden door de Vlaamse Regering benoemd voor maximaal vier jaar. Uiterlijk om de vier jaar wordt de helft van de leden vervangen. Een lid kan maximaal twee mandaten vervullen.”;

3° aan §4 wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt:

“In elke beoordelingscommissie wordt ten minste één persoon opgenomen met een etnisch-cultureel diverse achtergrond.”;

4° §5 wordt opgeheven;

5° in §6, eerste lid, wordt de zin “De voorzitter van de adviescommissie is tevens voorzitter van deze afzonderlijke beoordelingscommissies.” vervangen door de zin “De voorzitter van deze afzonderlijke beoordelingscommissies wordt voorgedragen door de adviescommissie bedoeld in artikel 80.”.

Artikel 50

In artikel 80, §2, van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in het eerste lid worden de zinnen “De door de Vlaamse regering aangewezen dienst stelt voor

de samenstelling van de adviescommissie een lijst van vijftientig kandidaat-leden samen. Uit deze lijst benoemt de Vlaamse regering minimaal acht en maximaal twaalf leden.” geschrapt;

2° het derde lid wordt vervangen door wat volgt:

“De leden van de adviescommissie worden door de Vlaamse Regering benoemd voor maximaal vier jaar. Uiterlijk om de vier jaar wordt de helft van de leden vervangen. Een lid kan maximaal twee mandaten vervullen.”.

Artikel 51

Artikel 81 van hetzelfde decreet wordt opgeheven.

Artikel 52

In artikel 85 van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in punt 1° worden de woorden “en volledigheid” geschrapt;

2° punt 4° wordt vervangen door wat volgt:

“4° de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst brengt de beoordelingscommissie op de hoogte van het voorontwerp van beslissing. Als er in geval van subsidies voor werkingen van ten minste twee jaren een grote discrepantie bestaat tussen het oordeel van de beoordelingscommissie en het oordeel van de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst, houden beide partijen een deliberatiemoment, waarbij ze ernaar streven hun oordeel zo veel mogelijk op elkaar af te stemmen;”.

Artikel 53

In alle artikelen en opschriften van hetzelfde decreet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° het woord “projectbeurs” wordt telkens vervangen door de woorden “projectsubsidie aan kunstenaars”;

2° het woord “projectbeurzen” wordt telkens vervangen door de woorden “projectsubsidies aan kunstenaars”;

3° het woord “regering” wordt telkens vervangen door het woord “Regering”;

4° het woord “parlement” wordt telkens vervangen door het woord “Parlement”.

Artikel 56

Dit decreet treedt in werking op 31 mei 2008.

Artikel 54

In hetzelfde decreet wordt een artikel 89bis ingevoegd, dat luidt als volgt:

“Artikel 89bis

§1. In afwijking van artikel 5, §1, artikel 40, §1, artikel 64, eerste en tweede lid, en artikel 72, §1, kent de Vlaamse Regering in jaren waarin verkiezingen voor het Vlaams Parlement plaatsvinden en waarin een beslissing moet worden genomen over de subsidies voor het geheel van de werking voor twee en vier jaren, enkel subsidies toe in de vorm van een driejarig financieringsbudget.

§2. In afwijking van artikel 6, §1, artikel 41, §1, en artikel 59, §1, tweede lid, moeten de aanvragen tot subsidiëring waarover de Vlaamse Regering een beslissing moet nemen in jaren waarin verkiezingen voor het Vlaams Parlement plaatsvinden, uiterlijk 1 oktober van het voorlaatste jaar dat voorafgaat aan de meerjarige subsidieperiode bij de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst worden ingediend.”.

Artikel 55

De bepalingen van dit decreet die betrekking hebben op de subsidiëring, worden voor de eerste maal toegepast voor subsidiëring tijdens het werkingsjaar dat start op 1 januari 2010.

In afwijking van het vorige lid zullen de bepalingen van dit decreet die betrekking hebben op de subsidiëring van de instellingen van de Vlaamse Gemeenschap, voor de eerste maal worden toegepast voor subsidiëring tijdens het werkingsjaar dat start op 1 januari 2011.

In afwijking van het eerste lid worden de bepalingen van artikel 48 met terugwerkende kracht toegepast vanaf de subsidieperiode 2006-2009.